

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

HERKES İÇİN

Mafya

ANONİM SUÇ ŞİRKETİ

“Örgütlü suç” dendiği zaman, herkesin aklına “Mafya” gelir. Mafya sözcüğüyse çoğu insana **Amerikan Mafyası**’nı çağırıştırır: Başında bir “babanın” bulunduğu, pembe dizilerdeki aileleri andıran bir Büyük İş Ailesi!

ABD dünyanın en büyük finans imparatorluğu olduğu için, pek çok insan Amerikan Mafyası’nın da en varlıklı ve büyük suç örgütü olduğunu düşünür. Bu doğru değildir: Amerikan Mafyası kendi kökünü de oluşturan Sicilya Mafyası’ndan daha küçük bir yapılanmadır.

Şimdi Mafya’nın Sicilya’daki köklerine ve onun uluslararası yayılımına bir göz atalım.

Ticari nitelikli, örgütlü suçun, günümüzde Britanya'nın bile önünde, dünyanın yedinci büyük ekonomik gücü olmuş İtalya'da serpilip gelişmesinin nedeni nedir?

Her şeyden önce bir noktayı doğru koymak gereklidir: Her suç örgütü Mafya değildir! Bu saptama, başka suç örgütlerinin de bulunduğu İtalya için bile geçerlidir.

Ve dünyada Mafya dışında pek çok suç örgütü vardır

Gerçek Mafya'nın kökleri, en büyük kazançları elde ettiği ve örgütlenme tabanını oluşturan Sicilya'dadır.

MAFYA SÖZCÜĞÜ NE ANLAMA GELİYOR?

“Mafya” sözcüğünün anlamını da, kökenini de kimse bilmiyor.

Mafya'ya karşı yürütülen büyük duruşmalarda itham edilen kişiler, yalnızca örgüte üye olduklarını değil, aynı zamanda Mafya'nın varlığını da reddetmişlerdir (çok açık nedenlerle).

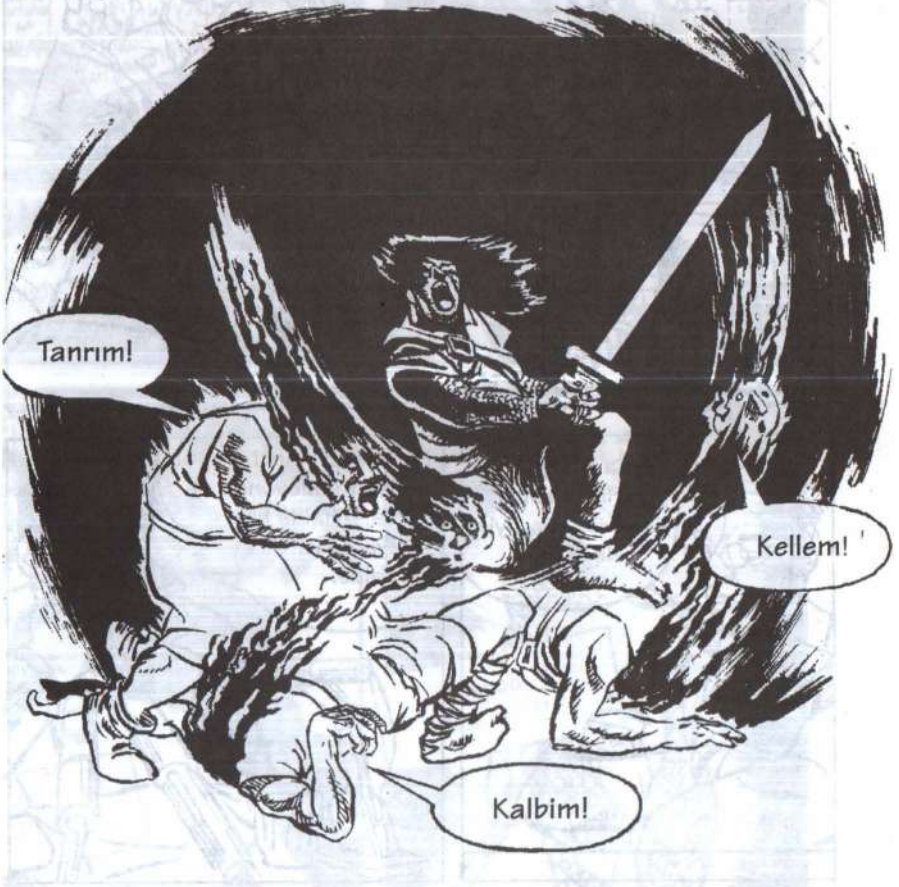
Mafya sözcüğünün kökeni konusunda pek çok varsayım öne sürülmüştür, ama bunların pek azı inandırıcıdır.

İlk Mafya üyelerinin (Mafyoso'ların) 1282 ayaklanmasında Fransızlara karşı savaşan ve "Sicilya'nın Akşam Yıldızları" olarak bilinen ortaçağ şövalyeleri olduğu söylenmiştir.

Buna göre, Mafya ya da İtalyanca'daki yazılışıyla MAFIA sözcüğü, isyancıların savaş naralarının bir kısaltmasıdır:

Morte **A**i **F**rancesi **I**talìa **A**nella

(Fransızlara ölüm, diye haykırır İtalya!)

Kökenlerini Sicilya tarihinin şanlı bir olayıyla bağlantılandırmak, Sicilya'nın

bağımsızlık meselesini kendi çıkarları için çarpıtan Mafya'ya çok uygundur.

Mafya adı, devrimci bir milliyetçi olan Giuseppe Mazzini (1805-72)'yle de açıklanmaya çalışılmıştır.

Mazzini **A**utorizza **F**urti **I**ncendi **A**vvelenamenti

(Mazzini hırsızlık, kundakçılık ve zehirlmeyi onaylıyor!)

Buna benzer efsaneler, Mafya'nın mason locaları ve gizli devrimci cemiyetlerle ittifak halinde bulunan bir örgüt olduğu yolundaki düşünceleri güçlendirmiştir.

Mafya suçlaması, ilk kez 1865 yılında yasadışı tahsilat yapanlara (**manu-tengoli**) karşı, Palermo mahkemelerinde açılan davalarda öne sürülmüş-tü.

Bu terim 1875 yılından itibaren başka dillere de girmeye başladı.

SİCİLYA AKDENİZ'İN ORTASINDA “FARKLI OLANLARIN KOLONİSİ”

Mafya'yı anlayabilmek için, önce onun serpildiği toprakların, yani Sicilya'nın tarihine bir göz atmamız gerekir. Sicilya, tarih boyunca ardı arkası kesilmeyen pek çok saldırı ve işgallere maruz kalmıştır.

Önce, M.Ö. 8. yüzyılın ortalarında Yunan kolonicileri...

Ve bu liste şöyle sürüp gider...

Kartacalılar, Romalılar, Bizanslılar, Araplar, Normanlar, Cermen boyları, Aragon hanedanı, Katalanlar, İspanyollar... Ve nihayet İtalyan anakarasından gelenler.

Bu kolonistlerin, saldırgan ve işgalcilerin her biri, adanın zengin kültürel geçmişine katkılarda bulundu.

Ve bu yabancı güçler Sicilyalıların sırtına ağır vergiler yüklerken, adanın, buğday, ipek, pamuk, şeker kamışı ve sülfür gibi doğal kaynaklarını da sömürdüler.

Ardarda gelen bu sömürgeci idarelerin, Sicilyalıların yabancılara karşı genel bir güvensizlik duymalarına önemli etkisi olmuştur.

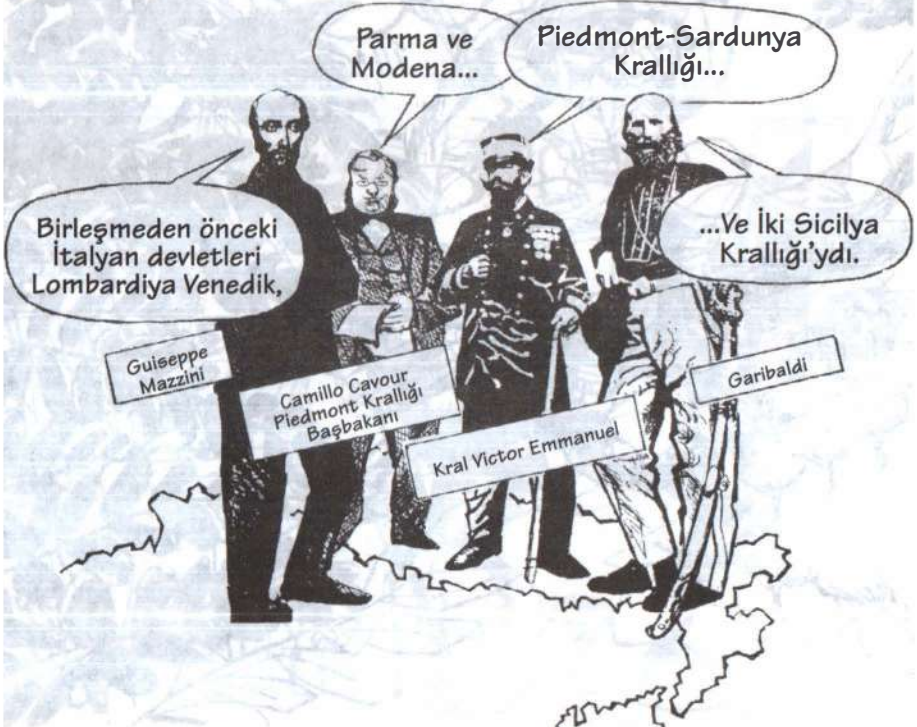
Ama bu isyanlar rastlantısal nitelikteydi ve (1647'deki Palermo kıtlık ayaklanması örneğinde olduğu gibi) yerel sorunlara yönelikti. Yaygın kanının aksine bu tür başkaldırıların ardında, örgütlenmiş bir ayrılıkçı ya da milliyetçi ideoloji bulunmuyordu.

İTALYAN BİRLİĞİNİN SAĞLANMASI

İtalya, 1860 yılına kadar dağınık durumdaki küçük devletlerden oluşan bir ülkeydi. Kuzeyde, II. Victor Emmanuel (1820-78)'in yönetimindeki Piedmont Krallığı birleşme sürecinin itici gücü oldu. Sicilya, 1848'de, adayı Napoli'den yöneten Bourbon kralına karşı başarısız bir ayaklanma girişiminde bulundu.

Bağımsız devrimci Giuseppe Garibaldi (1807-82) 11 Mayıs 1860'da, ünlü çetesi **Mille** (Binler) ile birlikte Marsala'da adaya çıktı. Kendi kuvvetlerinden kat kat üstün durumdaki Bourbon ordusuna karşı parlak bir gerilla savaşı yürüttü. Bu orduyu kısa sürede yenmeyi başardı ve yönetime Kral Victor Emanuel adına el koyarak bir dikta rejimi kurdu. Sahip olduğu karizma sayesinde, ona bir aziz gibi tapmaya başlayan, şaşkın durumdaki Sicilyalıların desteğini kazandı.

Garibaldi, 1860 Ekiminde İtalyan Birliği'ne katılma konusunda halkoyuna başvurdu. Sicilya halkının % 99.5 gibi mutlak bir çoğunluğu özerklik seçeneğine karşı Piedmont Kralı'nın idaresineki bir İtalyan Birliği'ne katılmaktan yana oy kullandı. Ancak Sicilyalılar, kendilerine bir sömürge gibi davranan bu yeni hükümdarlarından kısa sürede nefret etmeye başladılar. Dahası, Kuzey İtalya endüstrinin gelişmesi sayesinde giderek zenginleşmeye başlarken, Sicilya ve Güney İtalya toplumsal ve ekonomik bir durgunluk içine girdi, ki bu durum da Mafya'nın güçlenmesine yardımcı oldu.

Şimdi İtalyan Birliği'nin kurulduğu 1860 yılında, Batı Sicilya'da, Corleone kenti yakınlarındaki küçük bir kasabada Mafya'nın dünyasına bir göz atalım.

Topraksız bir köylünün oğlu olan Franco, otlak ihlalleri, hayvan hırsızlığı ve şantaj gibi suçlara karışmış bir haydut çetesine katılır.

Kabul, ben kötü
biriyim. Ama bir
tahmin et baka-
lım, neden?

BENVENUTO AİLESİ

Benvenuto'lar bir kâhya ailesidir.

ÖNCE BİR UYARI...

Benvenuto'lar, Franco'nun ailesini bir rakip gibi görürler.

Benvenuto'ların çiftlik muhafızlarından (campiere) biri, Franco'nun baba-sına bir patikada rastlar.

İKİNCİ UYARI...

SONUNDA, CİNAYET...

Benvenuto! Ieri Franco è bulimato...

Bu bir işaretti. Başka işaretler de bırakabilirlerdi tabii, eşeklerin ya da katırların bacaklarını kırmak, ya da bir koyunun gırtlığını kesmek gibi.

Eski bir Sicilya atasözü şöyle der: Tehdit eden kişi, öldürür de!

Ama Mafya ancak son çare olarak cinayete başvurur. Mafya cinayetlerinin çoğu, kurbanın kaderini önceden bildiği, "bildirilmiş ölüm" öyküleridir.

SONUNDA, CİNAYET...

Benvenuto'lar Franco'yu bulamayınca...

Franco dağa çıktı
ve bir haydut
çetesine katıldı.

Benvenuto'lar bu cinayetler yüzünden asla yargılanmadılar.

Doğru, sonunda hapse giren de yine Franco oldu!

Yöre halkının gözünde, Franco'nun bir gün dönmesi ve cinayetlerin sorumlusu, yaşlı Salvatore Benvenuto'dan intikam alması doğaldı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

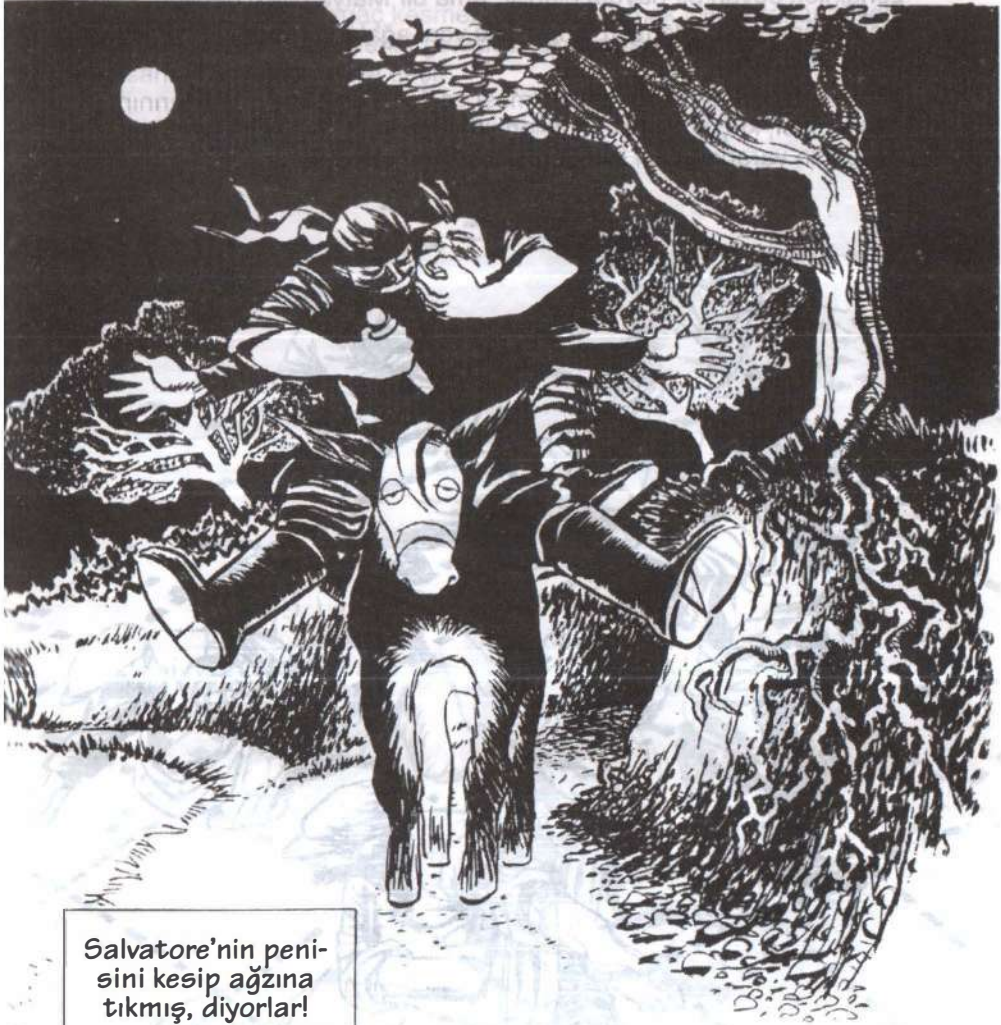
KAN DAVASI (VENDETTA)

Franco 1871 yılında geri döndü. Birtakım sığırları Salvatore Benvenuto'nun tarlasına saldı. O sıralarda yetmiş yaşındaki Salvatore, bir arkadaşıyla birlikte tarlasındaki zararı tespit etmeye gitti.

Franco Salvatore'yi bekliyordu. Küçük bir patika üzerindeki bir dönemeçte, Salvatore'nin bindiği katıra atladı.

Katirin sirtinda yol alirlarken, Franco yaşli Salvatore'yi yavaş yavaş doęrادی.

Salvatore'nin peni-
sini kesip ağzına
tıkmış, diyorlar!

Bir erkeğin erkek-
lik ve şerefine bun-
dan daha kanlı bir
son dőřünülemez.

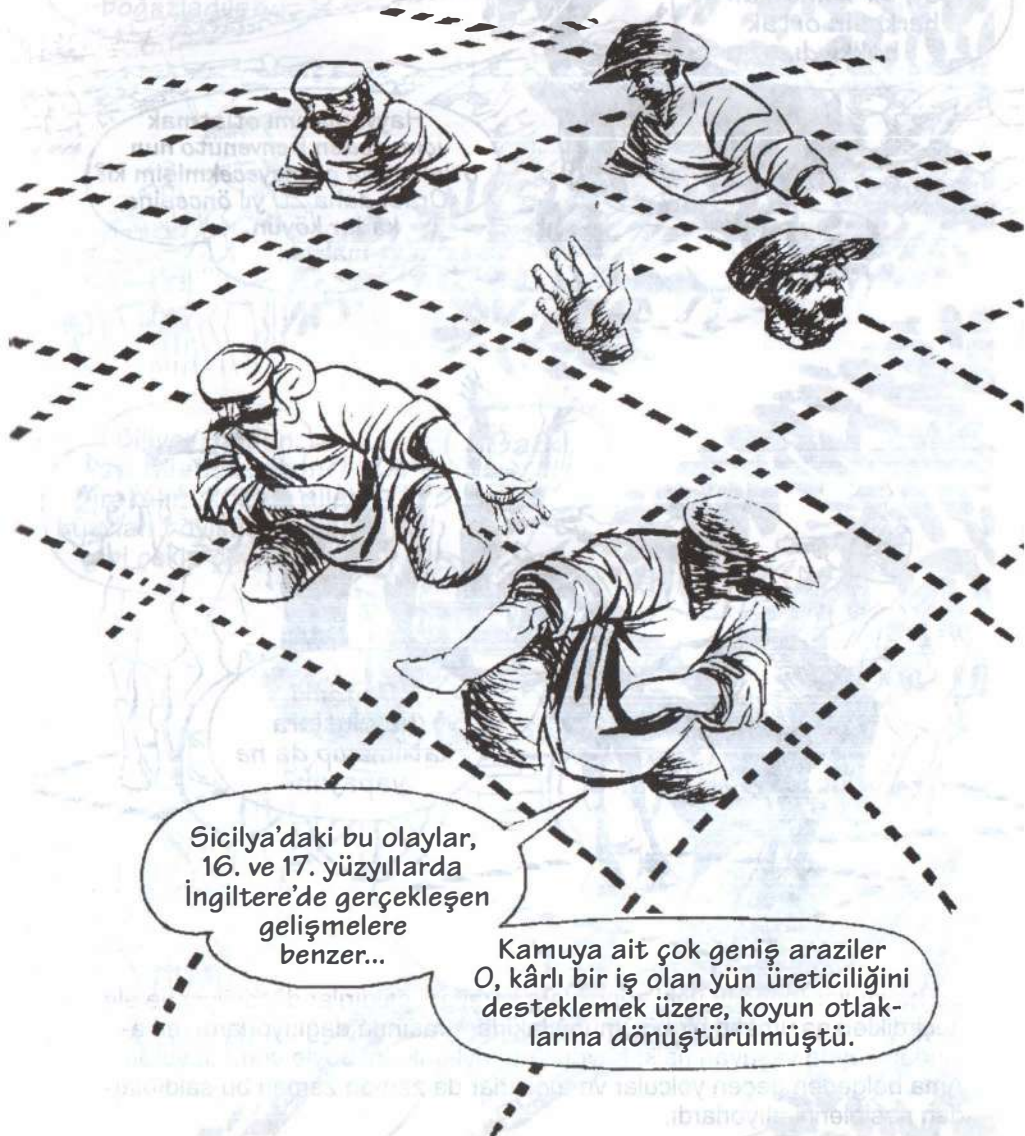
Franco kağmayı başardı, ancak birkaç yıl sonra yakalanarak ömür boyu hapis cezasına arpırıldı.

Franco bir sığır hırsızı, otlak haklarını ihlal eden ve zaman zaman zenginleri soyan bir haydut olabilir, ama bir Mafya üyesi değildi. Onun kanundışı eylemleri, bölgedeki yeni ağaların (padroni) hâkimiyetini tehdit ediyordu.

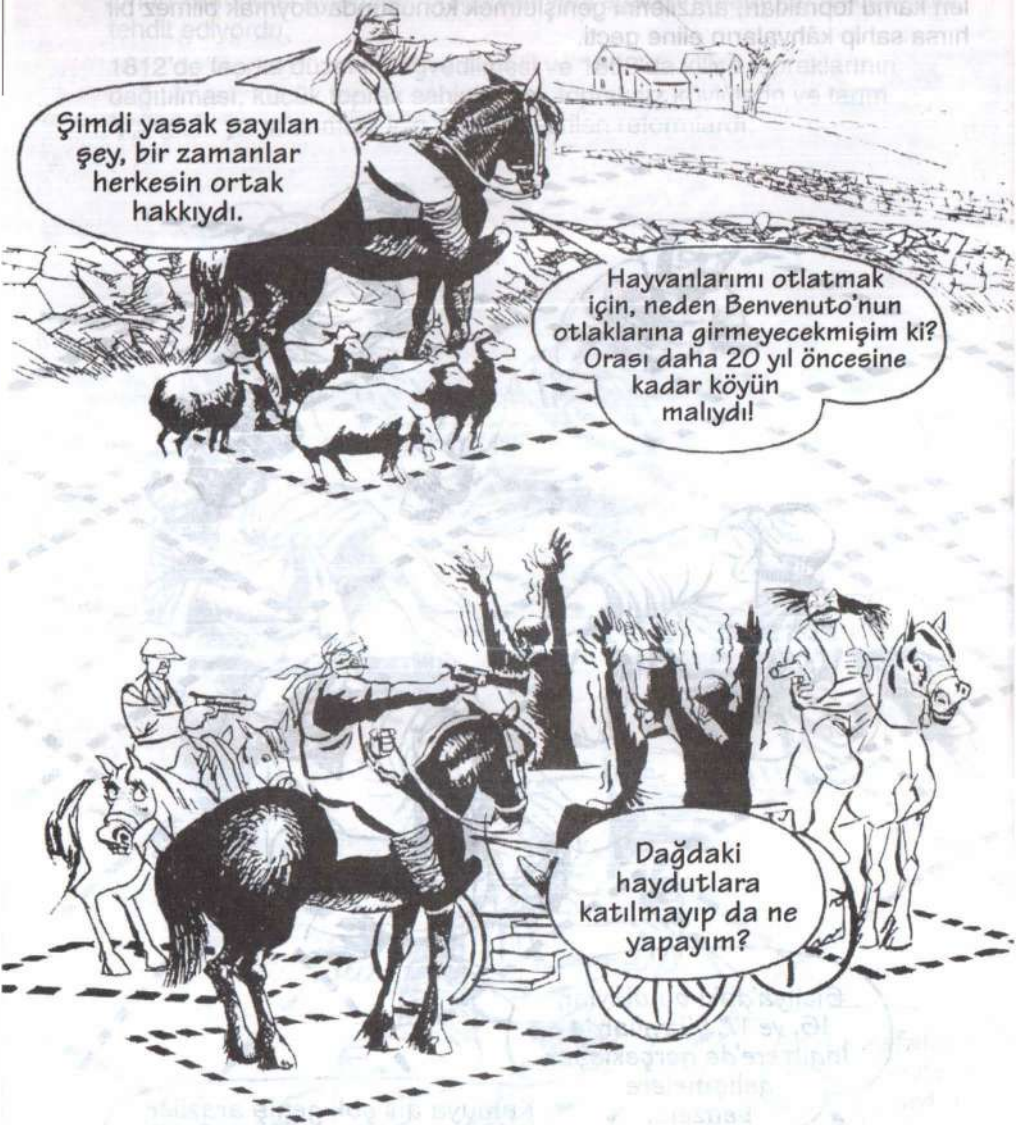
1812'de feodal düzenin lağvedilmesi ve 1860'da kilise topraklarının dağıtılması, küçük toprak sahiplerinin, topraksız köylülerin ve tarım işçilerinin yararlanması için gerçekleştirilen reformlardı.

Bir toprak reformu olarak amaçlanan adım, sonuçta yalnızca kırsal bir girişimci sınıfının işine yaradı. Köylülerin feodal dönemde, en azından hayvanlarını otlatmak, ağaç kesmek ya da avlanmak için yararlanabildikleri kamu toprakları, arazilerini genişletmek konusunda doymak bilmez bir hırsa sahip kâhyaların eline geçti.

Yöre halkının kamu topraklarından yararlanamadığı koşullarda, Franco gibi küçük çiftçilerin “farklı” gelir kaynaklarına yönelmeleri anlaşılabilir bir gelişmedir.

Bu haydutlar (banditi) yeni zenginlere karşı ani saldırılar düzenliyor ve ele geçirdikleri ganimetin bir bölümünü fakirler arasında dağıtıyorlardı; en azından köyde yaşayan halk, haydutların eylemlerini böyle yorumluyordu. Ama bölgeden geçen yolcular ve tüccarlar da zaman zaman bu saldırılardan nasiplerini alıyorlardı.

Sonunda Benvenuto ailesinin başı da Castelli çetesiyle belaya girdi. Castelli'ler, yükselmekte olan Turoni ve Rubino adlı Mafya aileleri tarafından kullanılan, gaddarlıklarıyla nam salmış haydutlardı.

Castelli'ler
beni öldürmeyi
başaramadılar, ama
15 öküzümü
boğazladılar...

Bizim kendi
muhafızlarımız Castelli
katillerine bilgi
sızdırıyorlar!

Rubinolar

Biliyor musun,
ne düşünüyorum?
Bırakalım Rubino ailesi
bundan böyle işleri bildiği
gibi çekip çevirsin.

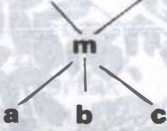
Gark!

PARTITO

Mafya ağının yapısına ilişkin modelimiz henüz eksik: Mafya'nın çalışabilmesi için yukarıdan, yani siyasi hamiler tarafından da korunması gerekir; buna karşılık Mafya da onları destekler.

patron 1 patron 2

TEMELDE YAPTIĞIM,
HAMİLERİM İÇİN
MÜŞTERİLERİMDEN
OY
TOPLAMAK.

BU BİR ARZ
TALEP
MESELESİ.

a, b ve c ile hamiler arasında doğrudan iletişim kurulmaması gerektiği açıktır. Mafya, zirveye taban arasındaki katlarda aracılık ederek bir güç simsarı işlevini üstlenir. Mafya'yla, daha yukarıdaki politik güçler arasındaki bu ilişki biçimine partito adı verilir. Bu ilişkiye ek olarak, gerek Mafya üyeleri gerekse müşterileri tarafından uyulan sessizlik yasası, Mafya'nın işlediği suçlar yüzünden cezalandırılmasını önler.

ŞEREFLİ ADAMLAR

Köken itibariyle Mafya, Batı Sicilya'nın tarıma dayalı küçük kasabalarında etkinlik gösteren ve beyefendi (galantuomini) ya da şerefli adamlar (uomini d'onore) nitelemesiyle saygı gören yerel eşrafın üyelerinden oluşuyordu.

Mussomeli eşrafından Genco Russo da kendini bu "şerefli adamlardan" biri olarak görüyordu.

X'LE KONUŞUP, ONU İKNA EDERİM.
BURADA, YA DA ONUN
YERİNDE... BU BÜTÜNÜYLE BİR
DİPLOMASİ MESELESİDİR. BARIŞ
SAĞLARIZ. BAK, BEN KİMSEYE
KENDİ BORUMU ÇALDIRMAYA
ÇALIŞMIYORUM. ŞUNU AÇIKÇA
KOYALIM ORTAYA. BENİ
GÖRMEK İÇİN BUNCA YOLDAN
GELDİN, O HALDE SANA
KONUKSEVERLİK
GÖSTERMEK
BENİM GÖREVİM.

BEN HİÇBİR ZAMAN
BENCİL VE HIRSLI
OLMADIM

DAİMA HERKESE
KUCAK AÇTIM

POLİTİKAYLA İLGİM Mİ?
YALNIZCA HAYIRLI BİR
İŞ YAPMIŞ OLMAK İÇİN.
BUNDAN BENİM HİÇBİR
ÇIKARIM YOK. BAŞKALA-
RININ İŞİNE BURNUMU
SOKMAM BEN.

RAHİPLERE SAY-
GILI MIYIM? KE-
SİNLİKLE DİNE
SAYGIM VAR BE-
NİM. YANİ KUTSAL
ROMA KATOLİK Kİ-
LİSESİNE DEMEK İS-
TİYORUM. NE OLUR-
SAN OL, SANA SAY-
GI DUYARIM.

GELİP BENDEN BİR YARDIM İSTEMEN YETERLİ. İSTEDİĞİNİ OLMUŞ BİL. HAYIR, DİYEMEM BEN. SENİN KİM OLDUĞUN, İŞİN GÜÇLÜĞÜ HİÇ ÖNEMLİ DEĞİL. BEN YARDIM İSTEĞİNİ REDDEDEMEM. BAŞKA İNSANLARA YARDIM ETMEK BENİM GÖREVİM.

MİNNET VE DOSTLUK ZORLA KAZANILMAZ. SENİN DE BİR KARŞILIK BEKLEDİĞİN ZAMANLAR OLUR.

İNSANLAR SEÇİMLERDE KİME OY VERMELERİ GEREKTİĞİNİ SORARLAR, ÇÜNKÜ BANA DANIŞMAK VE MİNNETTARLIKLARINI GÖSTERMEK ZORUNLULUĞUNU HİSSEDERLER.

JA MIA, MAI PIÙ
TU TI RIVERRÒ!
AI PIÙ
AI PIÙ TI RIVERRÒ!
O CIELI, AZZUR, O DOLCIAURE NATIVE.
DOVE SERENO IL MIO MATTIN BRILLÒ,
O VERPI LOLL O PROFUMATE RIVE,
O PATRIA MIA, MAI PIÙ TE RIVERRÒ,
O PATRIA MIA, MAI PIÙ,

KARANLIKTA ÖNLERİNİ GÖREMEDİKLERİ İÇİN, KENDİLERİNE HAYRİ DOKUNMUŞ BİRİNİ İZLEMELER.

SÖZGELİMİ YARIN EKİNLERİMİ,
HAYVANLARIMI, HER ŞEYİMİ BIRAKIP
AGRENTO'YA GİDECEĞİM VE
SINAVLARINI GEÇEBİLMESİ İÇİN BİR
KİŞİ HAKKINDA BİR İKİ İYİ SÖZ
SÖYLEYECEĞİM.

Genco Russo'nun bu bakışı, 1960'larda Batı Sicilya'nın kırsal bölgelerinde yaşayan nüfusun çoğunluğu tarafından paylaşılıyordu.

SOSYAL ADALETİN ÖZELLEŞTİRİLMESİ

Russo ve ondan yardım isteyen insanlar arasındaki ilişki bir konuya açıklık kazandırıyor: Mafya bir örgütlenme olmaktan ziyade bir fikirdir. “Gizli bir cemiyet” ya da geniş çaplı bir suç çetesi değil, bir yaşam biçimidir. Bir düşünce tarzıdır.

Mafya'nın iş görebilmesi için “yerine gelmesi” gereken koşulları görebiliriz şimdi

1. Yaygın (hayali) akrabalık ilişkileriyle birleştirilmiş gerçek akrabalık bağları -yani bir yanda meşru akrabalık, diğer yanda Mafya vesayeti eylemin yerel özerkliğini merkezi devletin ve onun yöredeki temsilcilerinin (polisin) müdahalelerinden korur.
2. Siyasi hamilerin korumasında, kliyentalizm temeli üzerine oturtulmuş “yardımlaşma programları” yürüten Mafya ailelerinin gevşek yapılanması (cosche) Mafya topluluklarının gösterdiği başarılı toplumsal etkinliğin bir özelliğidir.
3. Şiddet, yalnızca çekirdek ailelere özgü bir meşru savunma yöntemi değildi. Kırsal bölgelerdeki haydutlar ve çeteciler de (ki bunlara zaman zaman “sosyal haydutlar” da denmiştir), şiddet yoluyla “servetin yeniden dağılımını” sağlayarak, adaletsiz bir toplumda sosyal adalet için duyulan gizli özlemi yönlendirmeye çalışmışlardı. Haydutlar kırsal bölgelerde, daima belirli bir şiddetin uygulayıcılarıydılar. Ancak şimdilerde Kalabriya ‘Ndrangheta’sının tam anlamıyla bir endüstriye dönüştürdüğü şantajcılık ya da adam kaırma gibi Mafya’ya malolmuş yöntemleri ilk uygulayanlar bile olsalar, bu tür haydut çetelerini Mafya’yla karıştırmamak gerekir.

MAFYA VE FAŞİZM

1922 yılında Benito Mussolini iktidara geldi ve bunu izleyen 21 yıl boyunca ülkede baskıcı bir dikta rejimi hüküm sürdü.

İtalya'nın bu yeni faşist efendileri, Mafya'nın Sicilya'daki boğucu tekeline ve İtalyan toplumunu kısıktırak sarmaya başlayan kollarına hoşgörü gösteremezlerdi.

Palermo'nun faşist valisi Cesare Mori 1926 ve 1927 yıllarında, Mafya'ya karşı topyekün bir savaş başlattı. Mori bu savaşta, binlerce suçsuz insanı hiçbir mahkeme kararı olmadan tutuklatıp, işkenceden geçirmek de dahil, bilinen tüm engizisyon yöntemlerini kullandı.

Bu sırada pek çok Mafya üyesi de hapse atıldı, uzak adalara veya Kuzey İtalya'ya sürgün edildi. Tarihin bir ironisi sonucu, Kuzey İtalya'ya sürgüne giden bu Mafya üyeleri, 2. Dünya Savaşı sonrası bulundukları yerlerde Mafya'nın çıkarlarını geliştirmek için son derece uygun konumlara geldiler.

Mori, acımasızlığını vardığı boyutlarla kamuoyunu çok etkilemesine karşın, genel inancın tersine, Mafya'nın "kökünü kazımayı" hiçbir zaman başaramadı. Mafya'nın klasik "aracılık" işlevleri (yerel seçimleri etkilemek gibi), geçici bir süre için ortadan kalktı.

Pek çok Mafya üyesinin siyasi hamileriyle ilişkileri, kendilerini tutuklanmaktan kurtaracak kadar güçlüydü hâlâ.

Bazılarıysa Tunus'a kaçtılar ya da ABD'ye sığınarak Amerikan Mafyası Casa Nostra'yı güçlendirdiler.

Ve nihayet bir bölümü de bir tür "iç göç" gerçekleştirerek, faşizmin yerel önderleri kılığına büründüler; ta ki, faşist rejimin 1943 yılında çökmesinin ardından yine gerçek renkleriyle ortaya çıkıncaya dek!

MAFYA AMERİKA'DA: BİRİNCİ BÖLÜM JOE PETROSINO'NUN ÖYKÜSÜ

Sicilya Mafyası'yla Amerikan Casa Nostrası arasındaki kıtalararası bağlantılar ABD yetkililerinin dikkatini ilk kez bu yüzyılın başlarında çekmişti.

1908 yılında, New York polisinin İtalyan asıllı ABD vatandaşlarıyla ilgili bölümünde görev yapan Joseph Petrosino, şefi Theodor Bingham'dan Sicilya'ya bir yolculuk yapmak üzere izin aldı. Orada Sicilya Mafyası'yla, o dönemlerde Kara El (Mano Nera) olarak adlandırılan Amerikan Mafyası arasındaki ilişkileri incelemek istiyordu.

İTALYAN
POLİSİYLE İLİŞKİ KUR-
MAK VE SUÇLULARIN
AMERİKA'YA GÖÇ ET-
MELERİNİ ENGELLE-
MEK İSTİYORUM.

Kendisi de eski bir İtalyan vatandaşı olan Petrosino, Amerika'nın "Küçük İtalya" diye bilinen göçmen mahallesinde, gasp suçlarında uzmanlaşmış 600 İtalyan asıllı suçluyu ülkelerine geri göndermişti.

Petrosino 30 yıllık meslek deneyimi sayesinde, göze aldığı tehlikelerin farkındaydı ve bu yüzden yolculuğunu büyük bir gizlilik içinde hazırlamıştı: Yolculuğa, Palermo'daki Banca Commerciale ile görüşmeye giden Guglielmo De Simone adlı bir işadama kimliğinde çıktı.

Ne yazık ki, basın Petrosino'nun görevi hakkında bilgi sızdırdı ve Kara El patronları zamanında uyarılmış oldular. Babalar, Amerika'daki en eski Sicilya cemaatinin yaşadığı New Orleans'ta acele bir toplantı düzenlediler.

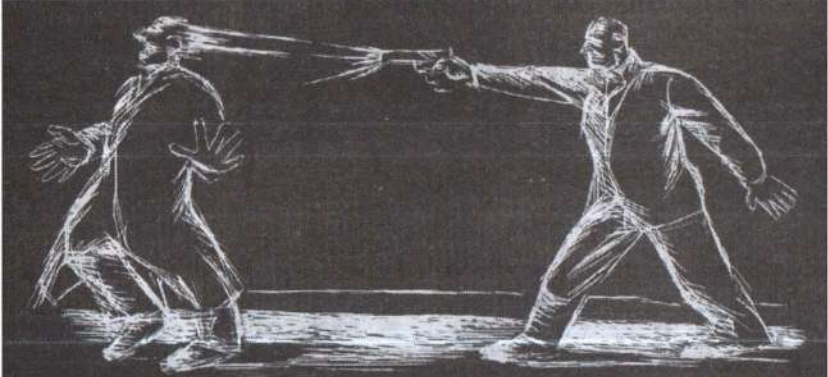
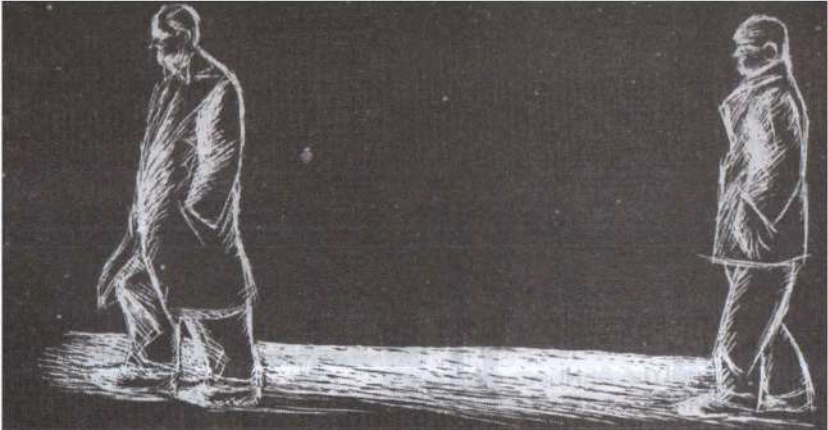
PETE Dİ GIOVANNI'YI
MAFYA'NIN BAŞI
DON VITO CASCIO
FERRO'YA GÖNDERELİM.

EVET, DON VITO
PETROSINO'NUN
ÇARESİNE
BAKAR!

Don Vito, Sicilya Mafyası'nın modernleştirilmesinde öncü bir rol üstlenmiş, Sicilya'nın iç bölgeleriyle sahil kesimini bütünleştirmiş, şantaj ve adam kaçırmaya sayesinde büyük paralar kazanmış bir Mafya şefiydi. Mafya üyelerinin göçmen olarak ABD'ye gönderilmesini de o örgütüyordu

Petrosino, İtalya'ya 1909 yılının 20 Şubat günü vardı.
Onu İçişleri Bakanı Peano karşıladı.

12 Mart 1909'da bir cumartesi günü, Petrosino Palermo'nun Marina Meydanı'ndan geçerken, bilinmeyen bir kişi tabancayla üç el ateş etti. Petrosino ateşe karşılık vermeyi başardı, ancak kendisine başından ölümcül bir yara aldırarak suikastçisini vuramadı.

Efsaneye göre bu suikastçi, Amerikan polis müfettişini bizzat ortadan kaldırmayı üstlenmiş Don Vito Cascio Ferro'dan başka biri değildi.

Don Vito, bazı ünlü dostlarıyla bir akşam yemeğindeydi; Petrosino'yu öldürmek üzere yemekten iki saat için ayrıldı ve sonra, onun bütün akşam boyunca kendileriyle birlikte olduğuna tanıklık edecek bu insanların yanına döndü.

Don Vito hiç hüküm giymemişti ve faşizm döneminde hapse atıldığı zaman, şu ünlü sözü söyledi:

SAYILARI BİR HAYLİ
KABARIK OLAN SUÇLARIMI
KANITLAYACAK DELİLİNİZ
YOK, DOLAYISIYLA BENİ
İŞLEMEDİĞİM SUÇLAR
YÜZÜNDEN MAHKUM ETMEK
ZORUNDA SINIZ.

Mafya üyelerine karşı asla kanıt bulunamayacağı konusundaki bu kibirli güven, günümüzde de Mafya'nın tipik bir özelliği olarak kalmıştır.

KARA EL MEKTUPLARI

Kara El, Amerika'daki etkinlik alanını önceleri "Küçük İtalya" olarak bilinen göçmen gettolarıyla sınırlamıştı. Buradaki şeref ve sessizlik gibi kültürel değerlere dayanarak, gasp ve koruma vurgunlarını örgütleyebiliyordu.

Yerinde bir nitelemeyle "Beyaz El" olarak adlandırılan reformcu bir dernek, 1908 yılında, Kara El örgütünün gönderdiği şantaj mektupları üzerine bir rapor yayımladı.

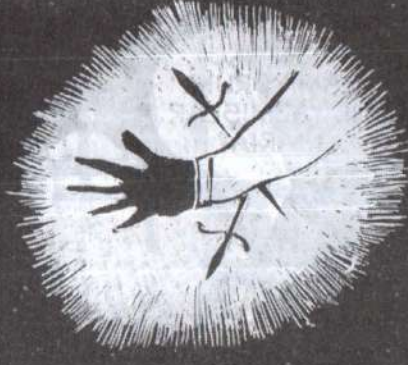
Bu mektuplar, / klasik / biçimiyle, / kısa, / alçakgönüllü / ve /
yer yer dostça / bir / dille / yazılmış mektuplardı.

Bu istek, / yer / yer gizemli / imaların / ardına /
gizlenmiş, / yer yer gaddarlıkla ifade edilmiş bir / tehdidi /
de / içeriyordu.

Seçilen / kurban, söylenilen
yere gittiğinde / kimseyi
bulamıyordu.

Ama birkaç gün sonra, para talebini,
ilk / mektuba oranla / daha
da şiddetli / tehditlerle
yineleyen ikinci / mektup geliyordu.

Bunu / üçüncü / ve / dördüncü / mektuplar izliyordu. Her
mektupta şiddet / dozunu biraz / daha arttıran tehditler ya
kelimelerle ya da simgelerle ifade ediliyordu:

Bıçaklanmış bir kalp, bir
hançer, tabanca,

haç, kuru
kafa ya da
bomba gibi

çizimlerdi bu

simgeler.

GÜVENİLİR BİR DOST...

Bu tehditler, seçilmiş kurban "dostların" yardımına başvuruncaya kadar sürüp gidiyordu. Mektuplardan birinde, muğlak bazı ifadelerle, sözde dostların yardımı öğütleniyordu; arayan bulur denilerek, para talebinde bulunan bu gizemli ve korkunç tanrıyla kurban arasında aracılık edebilecek birileri olduğu çağrıştırılıyordu.

Aracı olması gereken bu "güvenilir dost", gerçekte mektupların yazarı, ya da en azından onun suç ortağıydı. Bu kişinin kimliği, yeterince açık ifadelerle belirtiliyordu. Böylece talihsiz kurban, sonunda kendisini kurtaracak "dostu" arayıp buluyordu. Ve bu pek de güç olmuyordu!

Gettolarda, bu tür olaylar üzerine konuşmak yakışıksız bir davranış olarak görülürdü. Öldürülen bir kişiden, "gözden düşmüş bir zavallı" olarak söz ediliyordu. İşkenceler ya da cinayetler içinse, yalnızca "dert" ifadesi kullanılıyordu.

Bazı insanlar için, "mafya" deniyordu gerçi, ama bununla anlatılmak istenen, bu kişilerin buyurgan, havalı ve korkusuz olduklarıydı. Doğrudan bir suçlama yapmaya kimse cesaret edemiyordu. Kara El deyimi yalnızca şaka yollu kullanılıyordu; omerta (sessizlik) ya da vendetta (kan davası) gibi sözcükler duyulmuyordu bile!

Hiçkimse, bir ihbarcı kadar aşağılık sayılmıyordu. Başkalarının işleriyle ilgilenmek arzulanan bir davranış değildi. Genelde, öldürülen insanların bu kaderi hakettikleri düşünülüyordu ve özel bir ayın için büyük miktarlar ödenmediği sürece, cinayet kurbanları kilise tarafından gömülüyordu.

İÇKİ YASAĞI

Amerikan Cosa Nostrası'nın gelişimi, Sicilya'dan ihraç edilen (ya da 20'li ve 30'luk yıllarda faşizmin baskısından kaçan) Mafya üyeleri sayesinde olmadı. İtalyanların yaşadıkları göçmen mahalleleri, bu tür suç örgütleri için çok verimli bir zemin oluştuyorlardı. Yalnız bu bölgelerdeki gasp vurguncuları büyük çeteler biçiminde örgütlenmemişlerdi. Yirmili yıllara kadar, İtaloAmerikan çeteleri, önem bakımından önce İrlandalıların, sonra da Yahudi çetelerinin ardından geliyorlardı. Yirmili yılların ortalarında, içki yasağı (1920-33) dönemiyle birlikte durum değişmeye başladı. İtalyan göçmenler kaçak içki üreticilerine dönüştüler; Cosa Nostra'nın adamlarıysa daha güçlü konumdaki Yahudi Mafyası'yla birlikte bu malın dağıtımını üstlendiler.

İçki yasağı, alkollü içkilerin üretimini, satışını ve tüketimini yasaklıyordu. Yalnızca Amerika'ya özgü bu federal yasa, ilk dönem feministlerince de hararetle desteklenen çok güçlü bir içki karşıtı hareketin, lobi faaliyetleri sayesinde çıkmıştı. Bu olay, (ister alkol ister uyuşturucu olsun) bir maddenin, yasaklanması halinde suç örgütleri tarafından beslenen yasadışı bir pazar yarattığını öğreten bir ders olarak tarihe geçmiştir.

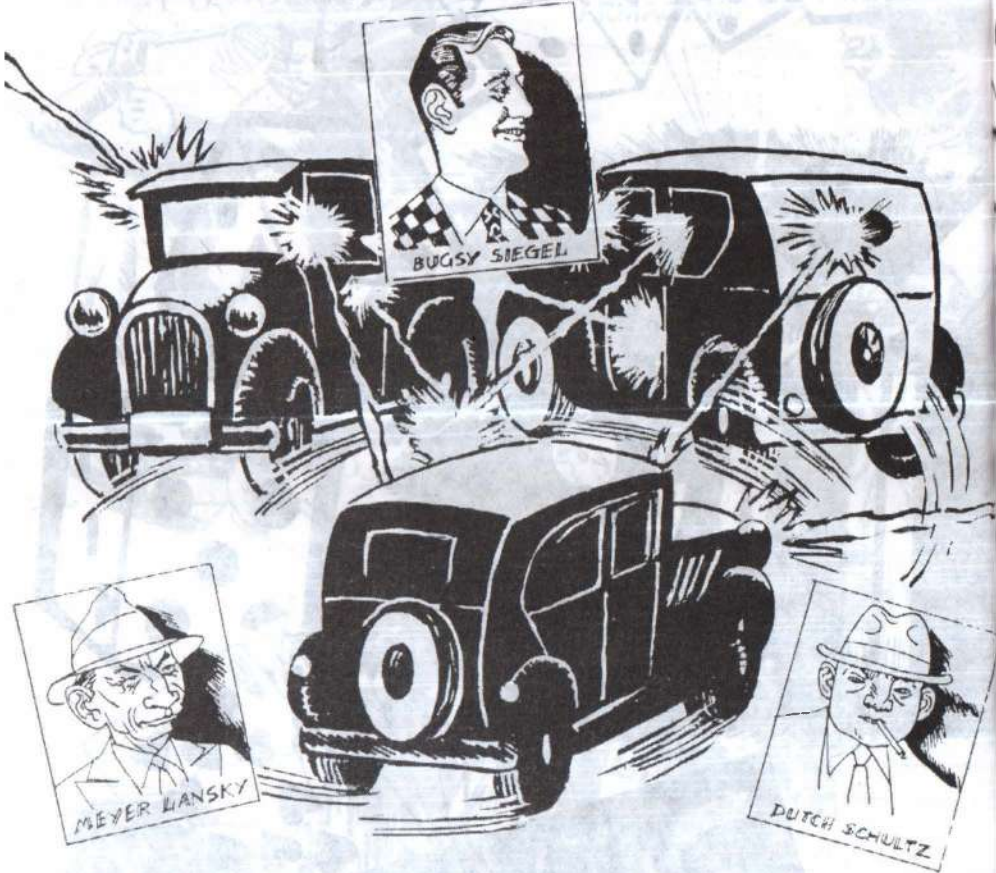
Yine bu dönemde ItaloAmerikan Mafyası gettoları terk etmiş ve 40'lı yılların ortalarına kadar etkinliğini gitgide artırarak, kumar, fuhuş ve uyuşturucu işlerine girmiştir. Oysa bunlar Sicilya Mafyası tarafından hor görülen işlerdi.

ÇETE SAVAŞLARI

Bu yeni tarz haydutlar, gerek gettolarda gerekse dışarıda şiddete başvurarak, etnik bir temel üzerinde örgütlenmiş İrlandalı ve Yahudi gangsterlerin yerini aldılar; etkinliklerini farklı "aileler" ve çeteler halinde ABD'nin bütün bölgelerine yaydılar.

1925'den 1940'lara dek süren bu yayılma dönemi, hem rakip etnik çeteler arasındaki savaşlar, hem de İtaloAmerikan çetelerin kendi aralarında sürüp giden çatışmalarla ünlendi: Sözgelimi fuhuş işlerine girmeyi reddeden, daha geleneksel nitelikli Unione Siciliana (Sicilyalılar Birliği) görece modern Cosa Nostra'yla çatışma halindeydi.

Bu bölgesel savaşlar farklı etnik kökenliler arasındaki bazı ittifakları kesinlikle etkilemiyordu. Bu durum, İtalyan kökenli olmayan Meyer Lansky ve Bugsy Siegel gibi etkili gangsterlerin, 1931'den sonra "meşum" Lucky Luciano komutasında merkezi bir yapıya kavuşturulan Unione Siciliana safında yer almalarını da açıklar. Dutch Schultz gibi bazı etnik çete şefleriye kaybeden taraftaydılar.

YARALISURATVE KATLİAM

“Yaralisurat” lakabıyla tanınan Al Capone, 20’li yılların başında New York’tan Chicago’ya geldi ve bir çete şefi olan Johnny Torrio’nun koruması rolünü üstlendi. Torrio, 1924 yılında kendisine hazırlanan bir pusudan kılıpayı kurtulduktan sonra, “tahtını” Capone’a terk etmek zorunda kaldı.

1929 yılının soğuk bir Sevgililer Günü'nde, Capone'un hafif makineli tüfekler ve çiftlerle donanmış vurucu timi, polis kılığında girdiği bir şirket garajında rakip Bugs Moran çetesinin üst düzeydeki altı adamını vahşice katletti. Ünlü bir göz doktoru olan R. H. Schwimmer adlı yedinci kurbanın talihsizliğiyle bir "çete meraklısı", yani eğlence uğruna gansterlerle düşüp kalkan biri olmasıydı.

Yaralisurat, o sırada Florida'nın Biscayne Körfezi'nde tatilini yapmakta olduğu halde, bu katliamdan sorumlu tutuldu.

BEN KİLOMETRELERCE
ÖTEDEYKEN, OLMUŞ BİR
ŞEYDEN ÖTÜRÜ NEDEN
BENİ SORUMLU
TUTUYORLAR Kİ?

ZATEN ÖLÜDENİZ
DIŞINDA KİM
ÖLDÜRÜLSE BENİ
SUÇLARLAR.

HERHALDE YAKINDA
ONDAN BENİ SORUMLU
TUTARLAR.

MAFYA'NIN SAVAŞ SONRASI GELİŞİMİ

"Charlie Lucky" Luciano (asıl adı, Salvatore Lucania), sınır dışı edildikten sonra Napoli'ye yerleşti. Gerek ABD gerekse Sicilya bağlantıları sayesinde, tüm Mafya şeflerinin en güçlüsü olarak, öldüğü 1962 yılına kadar Mafya'nın savaş sonrası büyümesine büyük katkıda bulundu. Mafya, MORİ (Müttefik Ordular İdaresi)'nin ihtiyaç duyduğu her şeyi, Amerikan işgal güçlerinin yetkililerine sağlamakta tam bir uzmandı.

Napoli yakınlarındaki Amerikan ordu karargahının resmi tercümanı, bir Mafya soyguncusu ve katili olan Vito Genovese'ydi. Uzun yıllar Lucky'nin New York'taki yardımcılığını yapan bu adam, bir cinayet soruşturmasından kaçmak üzere İtalya'ya gelmişti.

SOĞUK SAVAŞ...

2. Dünya Savaşı'nın hemen ardından gelen yıllar, İtalya'da büyük politik gerilimlere sahne oldu. Bu dönem, ülkenin savaş sonrasını 40 yıl süreyle belirleyecek politik düzenin kuruluşu açısından hayati önem taşıyan yıllardı.

İtalyan direnişçilerinin kahramanca mücadelesi bir umut kaynağı olmuştu. Partizanların, hem İtalyan faşistlerine hem de Nazi güçlerine karşı yürüttükleri amansız savaş, Mussolini'nin kurşuna dizilmesiyle zirvesine varmıştı.

Farklı çizgilerden gelen partizanlar arasında belirgin ayrılıklar vardı. Komünist, liberal ve milliyetçi eğilimler birbirleriyle uzlaşamıyorlardı.

...VE "YENİ DÜNYA DÜZENİ"

Bu arada Soğuk Savaş dönemi başlamıştı. Anti komünist "özgür dünya" Sovyet bloğuna karşı: Mafya'nın çıkarlarına çok uygun bir politik iklim hüküm sürüyordu.

ŞİMDİ AÇIK
KONUŞALIM!

BİZ DÜNYAYI
DEMOKRASİ İÇİN
GÜVENLİ BİR HALE
GETİRDİK.
BİZİM İÇİN
BUNUN ANLAMI
BÜYÜKTÜR.

HİÇBİR BATI
ÜLKESİNDE, O LANET
OLASI KIZILLARIN HÜKÜMETE
GİRMELERİNE İZİN VERMEYİZ,
ANLAŞILDI MI?

6. FİLO'NUN NAPOLİ
ÖNÜNDE DEMİRLEMİŞ
OLDUĞUNU
UNUTMAYINI!

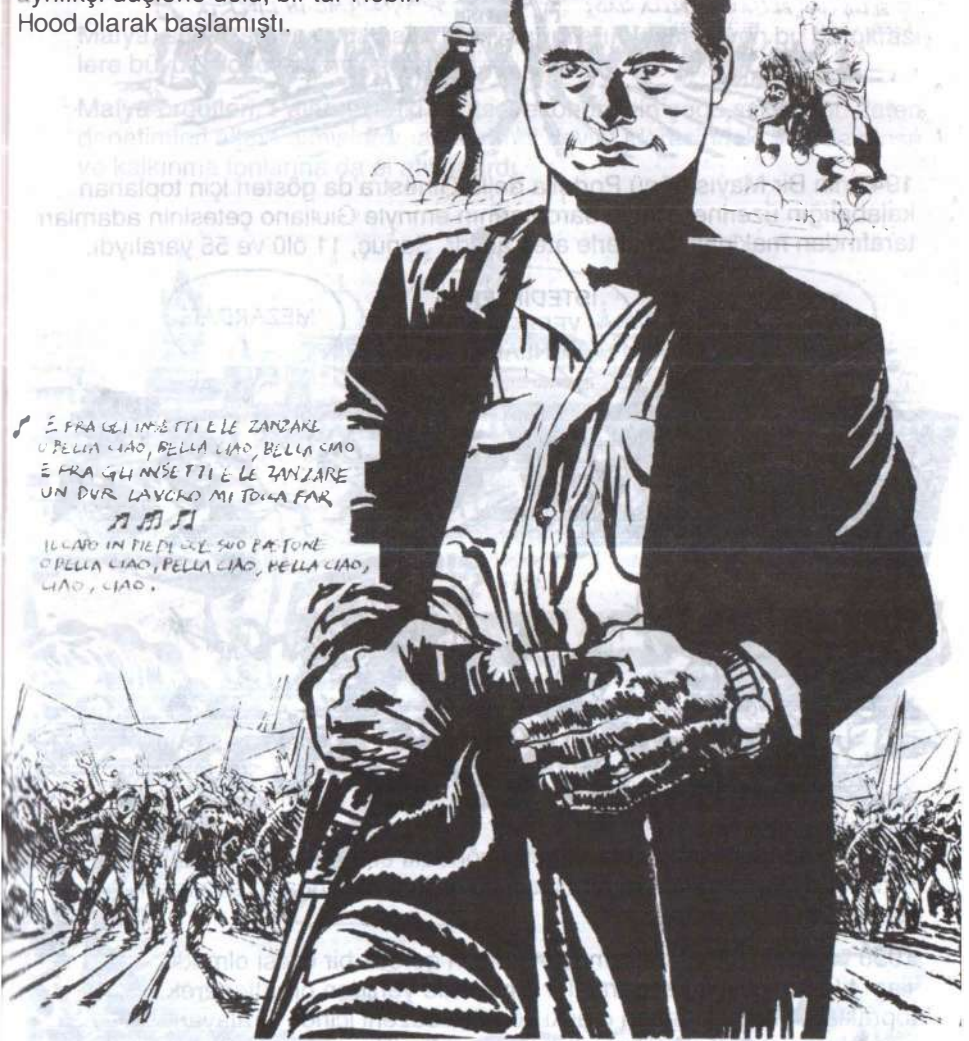
DEMOKRATİK BİR TEK
PARTİ YÖNETİMİNE NE
DERSİNİZ? SİZİN İÇİN DE
UYGUN MU, SİGNORİ?

KÜÇÜK BİR
YARDIMLA YARARLI
OLABİLİRİZ BELKİ

Amerika'nın jeopolitik hedefleri, yeni kurulan, anti komünist bir Hristiyan Demokrat Parti (HDP)'nin iktidara gelmesini kolaylaştırıyordu. HDP, Soğuk Savaş dönemine özgü politikalarından aldığı yönetme yetkisini, kesintisiz olarak 1990 yılına kadar kullandı.

PORTELLA DELLA GINESTRA KATLIAMI

Toprak sahipleri ve Mafya, Salvatore Giuliano'dan yardım istediler. O dönemde yirmi üç yaşında olan Giuliano, "haydutların kralı"ydı. Kariyerine, bağımsız bir Sicilya için ayrılıkçı düşlerle dolu, bir tür Robin Hood olarak başlamıştı.

Kilisenin, büyük toprak sahiplerinin ve Mafya katillerinin korkutmalarına rağmen, Sicilya köylüleri 20 Nisan 1947'de Hristiyan Demokratlara karşı, Komünistlerin toprak reformundan yana oy kullandılar.

1947'nin Bir Mayıs günü Portella della Ginestra'da gösteri için toplanan kalabalığın üzerine, Mafya baronlarının emriyle Giuliano çetesinin adamları tarafından makinalı tüfeklerle ateş açıldı. Sonuç, 11 ölü ve 55 yaralıydı.

Giuliano'nun katliam planları (ve bu yöndeki emrin kaynağı) polisler, Hristiyan Demokratlar ve bir olasılıkla ordunun istihbarat servisleri tarafından biliniyordu.

1950 yılındaki toprak reformu girişiminin gerçek bir etkisi olmadı. Tam tersine büyük kooperatifler biçiminde yeniden örgütlenerek, toprakları, yarıcılık denen o eski sömürü düzeni içinde kiralayan kâhyaların ve Mafya'nın gücü daha da arttı. (Bu dönemde Sicilya'nın 46. Amerikan eyaleti olmasını isteyenler bile vardı. Giuliano ve Cosa Nostra'nın çıkarlarını temsil eden bazı Mafya kesimleri bu eğilimi destekliyorlardı. Ayrılıkçı hareketi durdurabilmek için, 1946'da Sicilya özerk bölge ilan edildi.)

SAVAŞ SONRASI YENİDEN İNŞA VE EKONOMİK KALKINMA DÖNEMİ

İtalyan ekonomisi, 1950'lerde ve 60'larda büyük bir canlanma yaşadı ve dev bir kalkınma örgütü olan Cassa per il Mezzogiorno ülkenin güney bölgeleri için büyük fonlar ayırdı. Sicilya'nın başkenti Palermo'da, yeni bürokrasiler oluştu.

Mafya, savaş sonrasında kalkınma yatırımlarını denetleyen bu bürokrasilere büyük ölçüde sızmayı başardı.

Mafya örgütleri, Palermo'daki kentsel ekonominin çoğu sektörünü zaten denetimleri altına almışlardı, ama şimdi devlet idaresindeki yeniden inşaa ve kalkınma fonlarına da el atıyorlardı.

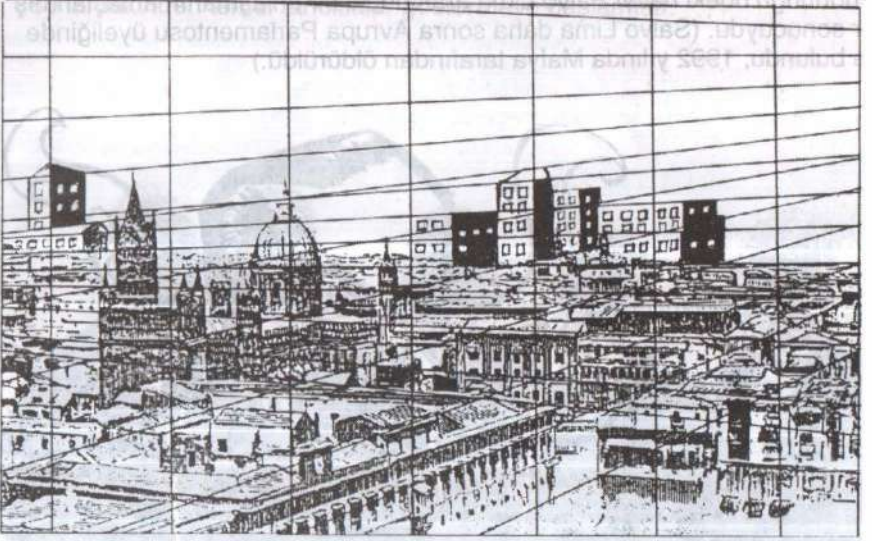

Bu dönemde Mafya, büyük çaplı "meşru" girişimciliği (inşaat sektörü), ilk kez yasadışı uluslararası ticaretle (uyuşturucu) birleştiriyordu.

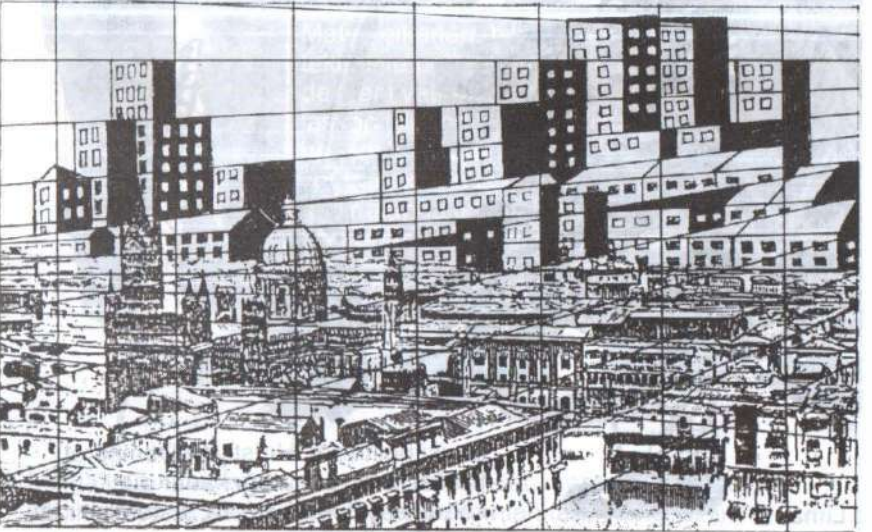
Palermo, savaş sırasında büyük ölçüde zarar görmüştü. Yarım milyonluk kent nüfusunun dörtte biri gecekondu mahallelerinde yaşıyordu; yaklaşık 14000 kişi teneke evlerde oturmaktaydı. Hıristiyan Demokratlar, belediye seçimlerini ilk kez 1952 yılında kazandılar ve aristokrat seçkinleri, kiliseyi ve arsa spekülâtörlerini temsil eden politikalar izlemeye başladılar. HD'nin oluşturduğu yeni belediye yönetiminin yaptığı ilk işlerden biri, kenti çevreleyen geniş arazileri "kentsel gelişim bölgeleri" olarak imara açmak oldu.

1957 ile 1963 yılları arasında, özellikle de sosyal konut alanında yoğun bir inşaa ve spekülasyon dönemi yaşandı.

Bu dönemde spekülâtörlerin, yalnızca artan arsa fiyatlarından kazandığı kârların 660 milyon dolar dolayında olduğu tahmin ediliyordu.

On yıl gibi kısa bir süre içinde kentin görünümü tümüyle değişti: “Kentsel gelişim bölgeleri”, orta ve üstorta sınıfın yaşadığı yüksek apartmanlar ve yönetim binalarıyla doldu.

Bu on yıllık dönemde hiçbir kapsamlı kent planlaması yapılmadı: Bu durum, Bayındırlık İşleri müşavirliğinin ardından 1958 yılında Palermo belediye başkanlığına seçilen Vito Ciancimino'yla, onun Bayındırlık İşleri Müdürlüğü'ndeki halefi Salvo Lima arasındaki bir anlaşmanın amaçlanmış bir sonucu. (Salvo Lima daha sonra Avrupa Parlamentosu üyeliğinde de bulundu; 1992 yılında Mafya tarafından öldürüldü.)

Vito Ciancimino

Salvo Lima

Bu iki politikacı, Hristiyan Demokrat Partisi'ni hiç olmadığı kadar güçlü bir konuma getirmek üzere, sistemli bir iltimas, torpil ve vurgun stratejisi izlediler. 1962'de açıklanan kent planı, spekülasyonların fiilen yasallaştırılması dışında bir anlam taşımıyordu.

GÜÇ SAYGINLIK GETİRİR

1972'de Mafya'yla Mücadele Komisyonu, Mafya'nın politikacılarla ilişkilerini bir raporda özetlerken bu ilişkinin niteliği 1950 ve 60'lardakinden temel farklılıklar göstermeye başlamıştı.

Mafya çıkarları, bilinen seçim destekleri ve politik yardımlar sayesinde, yeni yatırım alanları ve spekülasyon işlerine de yayılmıştı, ama bazı durumlarda yeni bir Mafya kuşağının, kamu işlerinin yönetimi gibi bir alanda iktidar konumlarına *doğrudan yerleştiği* görülüyordu.

Mafya, sığır sevkiyatı ve kaçak kesimlerden, kentin su ihtiyacının sağlanması ve Altın Kabuk diye adlandırılan tarım bölgesinin sulanmasına, kent mezarlıklarından, çiçek satışlarına, tütün ve uyuşturucu kaçakçılığından kentteki büyük fabrikalara işçi alımına kadar her şeyi denetimi altına almıştı. 1957 ile 1963 arasında verilen 4025 adet imar ruhsatının %80'i yalnızca beş kişiye gidiyordu.

BİR SAVCININ SORUŞTIRMALARI

Giovanni Falcone, 1979 yılında sorgu hakimi Rocco Chinnicci (29 Temmuz 1983'te öldürüldü)'nin dairesinde çalışmalarına başladı. Savcı Falcone'nin en büyük başarısı büyük itirafçı Buscetta'nın ifadesini almayı başarmış olmasıdır. Mafya üyelerine karşı 1987 yılında açılan "büyük dava" bu sayede mümkün olmuştur.

Tıpkı kırsal bölgelerdeki eski benzerleri gibi, savaş sonrasının kentsel Mafya'sı da müteahhitlik alanında "kendi bölgelerini belirliyor".

Kamuya ait bir müteahhitlik işi ihaleye açıldığında, iş daima bir firmaya gidiyor; üstelik rakip firmalar çok daha uygun fiyat teklifleri verseler bile değişmiyor bu durum.

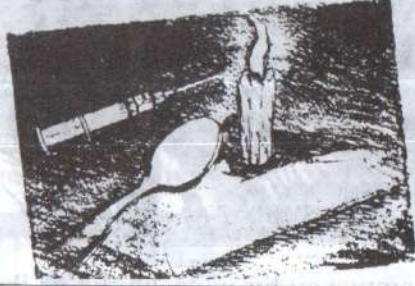
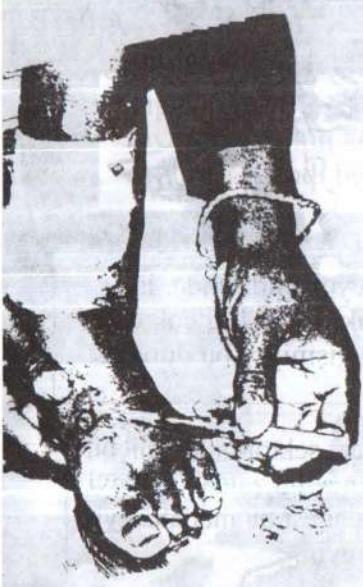
Bir firma (ister yasal, ister yasadışı olsun), inşaat sektöründeki hiçbir resmiyet taşımayan bu imtiyaz bölgelerini tanımadığı zaman, ihaleyi kazanması beklenen firmanın ardındaki Mafya ailesi bu müdahaleyi sona erdirmek üzere şiddet eylemlerine başvuruyor.

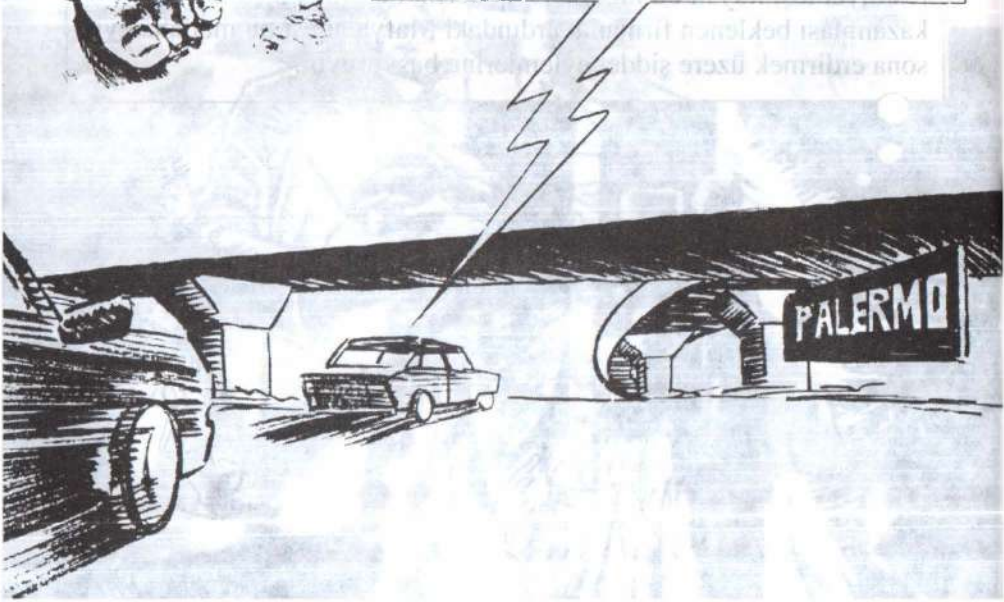
MODERN MAFYA VE UYUŞTURUCU TİCARETİ

1970'lerin başında Sicilya Mafyası uyuşturucu, özellikle de eroin işlemeye ve dağıtmaya başladı. Uyuşturucu ticaretini daha önceleri ikinci dereceden bir faaliyet alanı olarak gören bu Sicilya aileleri, "Fransız Şebekesi / French Connection" olarak bilinen uyuşturucu kaçakçılarının yerini almaya başladılar: Bunlar, o zamana kadar işlerini Marsilya ve Nis'ten yöneterek uyuşturucu ticaretine hakim olmuş Korsika aileleriydi.

Uyuşturucu ticaretindeki kâr oranları çok çekiciydi.

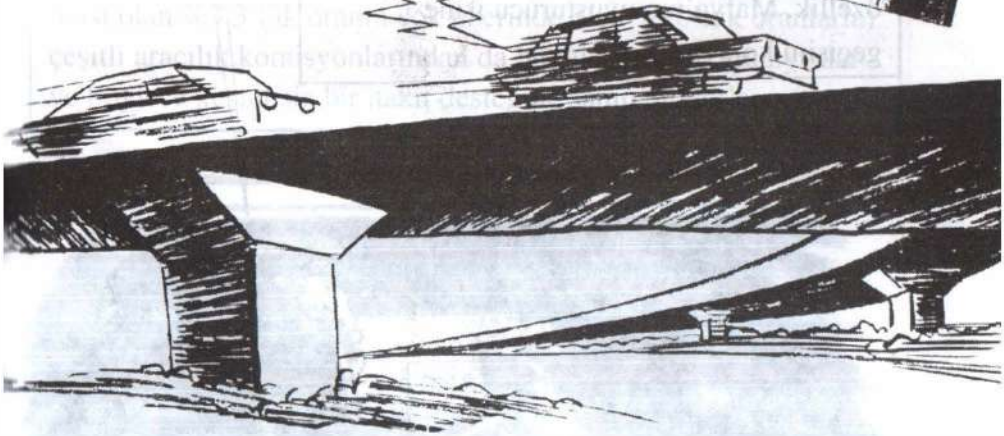

Bir düşün: 80'lerin başında baz morfinin bir kilosu, Altın Üçgen'de 2000, Türkiye'de 3500, Yunanistan'da 8000 ve Milano'da 12000 dolara satılıyordu.

Baz morfini işleyerek eroine dönüştürdüğü zaman, kâr marjı astronomik seviyelere ulaşıyordu: Kilogram başına kar, Avrupa ülkelerinde 120.000 dolara, Amerikan pazarındaysa 230.000 dolara kadar çıkabiliyordu!

80'li yılların başında Sicilya Mafyası'nın New York üzerinden, ABD'de tüketilen toplam eroinin üçte birini sağladığı tahmin ediliyor. Palermo'da baz morfin işleyen dört büyük, gizli laboratuvar vardı. 1977 ile 1983 yılları arasında Sicilya Mafyası'nın yalnızca ABD pazarına yapılan satışlardan elde ettiği net kâr, yılda 600 milyon dolara ulaşıyordu.

YATIRIM SERMAYESİ

TEHLİKEDE-
SİNİZ
SIGNORE

UYUŞTURUCU
TİCARETİNE GİRMEK
İÇİN GEREKEN
YÜKSEK
BAŞLANGIÇ
SERMAYESİNİ
KARŞILAYACAK
PARAYI NEREDEN
BULDU MAFYA?

Sicilya ekonomisine özgü üç yapısal
özellik, Mafya'nın uyuşturucu işine
geçişini kolaylaştırdı.

PALE RMO

Birincisi: Sicilya özerk bir statüye sahip olduğu için, yerel bankalar Roma'daki İtalyan Merkez Bankası tarafından denetlenmiyor. Bu, yerel bankalardan büyük miktarlarda nakit para "sağlanabileceği" anlamına gelir.

İkincisi: Bizat İtalyan devleti kalkınma projeleri için çok büyük miktarlarda parayı her yıl Sicilya'ya aktarıyor. Bu paranın %30'undan fazlası -yolsuzluklar ve politikacıların ataleti sonucunda amaçlanan yatırımlara harcanmıyor. Yolsuz politikacılarla kurulan "çıkar ilişkileri"(clientele connections) sayesinde Mafya bu fonlardan yararlanıyor ve eline geçirdiği paraları uyuşturucu ticaretine yatırıyor.

Mafya'yla Mücadele Komisyonu'nun da açıkladığı gibi, Mafya paralarının üçüncü bir kaynağı da doğrudan doğruya, vergi mükelleflerinin cebiydi. Sicilya'da devletin verdiği ruhsatla vergi toplayan 334 vergi dairesi dört Mafya ailesinin denetiminde. Bunlar, yalnızca vergilerden değil, (İtalya milli ortalaması olan %3.3'lük oranın çok üzerinde olan %10'luk oranlarla) çeşitli aracılık komisyonlarından da büyük paralar kazanıyorlar ve böylece kesintisiz bir nakit desteğine sahip oluyorlar.

PARA AKLAMA

UYUŞTURUCU
SATIŞLARINDAN BÜYÜK
KARLAR ETTİN DİYELİM, BU
YASADIŞI PARAYI NEREYE
YATIRACAKSIN?

Bu paraların bir kısmı, yeniden
uyuşturucu alımına yatırılıyor
tabii.

Bir başka bölümü, yurt içinde inşaat, tarım
ya da önem bakımından bunları izleyen
diğer sektörlerle yatırılıyor.

Ama en büyük kısmı -ECU gibi yabancı paralara çevriliyor ve uluslararası
mali piyasalarda dolaşıma giriyor. Denizaşırı (Offshore) bölgeler, bu paranın
gidebileceği en çekici bölgeler sayılıyor, çünkü buralarda büyük bir gizlilik
sağlanabiliyor.

Mafya'yla çok yakın bağları olan sermayedar Michele Sindona, para aklamaya yönelik dev bir dolaşım ağı kurdu.

Sindona'yla çeşitli işler yapan Roberto Calvi, tam anlamıyla yasadışı bir "yan imparatorluk" diye nitelenebilecek Ambrosiano Bank'ı yarattı. Banka 1982'de battı. Calvi Vatikan Bank'ın 250.000.000 dolarını da dolandırmıştı.

18 Haziran 1982'de Londra'daki Blackfriars Köprüsü altında asılmış olarak bulundu. Ölümü resmen intihar olarak açıklandı.

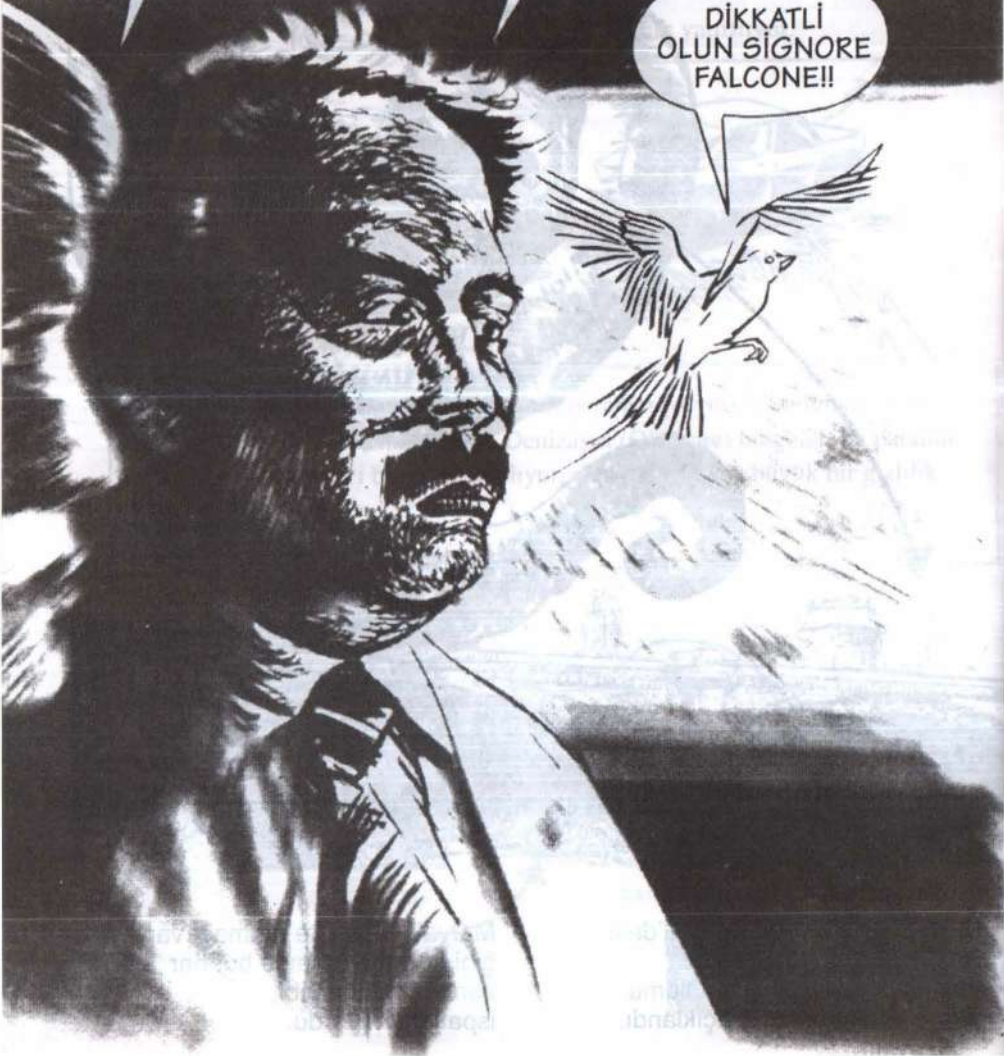
Mafya'nın bu işte parmağı var gibi görünüyor, ama bu, her zaman olduğu gibi, ispatlanamıyordu.

AMERİKA'DA SAVAŞ SONRASI ÖRGÜTLÜ SUÇLAR

SİCİLYA MAFYASI'YLA
AMERİKA'DAKİ COSA
NOSTRA ARASINDA BİR
BAĞLANTI VAR MI?

Senatör Estes Kefauver bu sonuca
varmıştı. Şimdi 1951 yılına dönelim.

DİKKATLİ
OLUN SİGNORE
FALCONE!!

1951 yılında, Demokrat Parti'nin Tennessee senatörü Estes Kefauver başkanlığındaki bir senato komitesi, Amerika'nın büyük kentlerinde etkinlik gösteren büyük ölçekli suç örgütlerinin varlığını ortaya çıkardı. Al Capone'un parlak dönemlerini üzerinden yirmi yıl geçtikten sonra bile, haydutlar hâlâ (ve giderek artan ölçülerde) kârlı ve yasadışı olan bütün alanlarda (kumar, fuhuş, uyuşturucu, adam kaçırma ve gasplar) etkinlik gösteriyorlardı. Tıpkı Sicilyalılar gibi, kârlarını at yarışlarından zeytinyağı ithalatına kadar pek çok yasal iş yardımıyla akıyorlardı.

Florida'nın Broward County kasabası şerifi Walter Clark, 1950 Temmuz'unda Kefauver Komitesi'ne Miami'de ifade veriyor.

Senato Komisyonu, ABD'nin bütün bölgelerini dolaştı. Televizyon kanalıyla 20-30 milyon izleyiciye ulaştırılan oturumlarında "Al Capone'un havarilerini" acımasızca sorguladı. Sorgulananlar arasında Frank Costello, Joe Adonis ve Albert Anastasia gibi gangsterler vardı.

Albert Anastasia
ve avukatı

Frank Costello

Costello, yüzünün televizyon
ekranlarından yayınlanma-
sını reddediyor.

Joe Adonis

Cosa Nostra'nın yapısı konusunda senatör Kefauver'in vardığı sonuçlar geçerliliğini hâlâ koruyor.

Amerika Birleşik Devletleri'nde ülke çapına yayılmış bir suç örgütü vardır... Ülke çapındaki bu örgüt, yerel suç "odaklarının" gevşek bir biçimde örgütlenmiş olmakla birlikte, bütünlük oluşturan bir koalisyonudur. (...) Saptayabildiğimiz kadarıyla, bu örgütün mutlak bir şefi, yani vereceği bir emrin ülkenin herhangi bir bölgesinde yerine getirilmesini sağlayabilecek tek bir önderi yoktur.

Sicilya'da karşımıza çıkan örgütlenme biçimi de budur. Ama senatör önemli bir hata da yapmıştı: Cosa Nostra'nın arkasında daha güçlü, uluslararası bir örgüt olarak, Palermo'daki kudretli başıyla Sicilya Mafyası'nın bulunduğunu sanıyordu.

Sicilya ve Amerikan Mafyaları arasında ne kadar çok bağlantı olursa olsun, bunlar farklı ve çelişen suçlarda uzmanlaşmış ve birbirlerinden tümüyle bağımsız iki ayrı suç örgütüdür.

Mafya eylemlerinin gerçek boyutları hiçbir zaman tam anlamıyla kestirilememiști, ama günümüzde Mafya'nın önemini giderek kaybettiği ve Kolombiya'nın uyuşturucu kartelleriyle, Çin Üçlüləriyle ve Japon Yakuzası'yla işbirliği yapmak zorunda kaldığı da biliniyor.

Bazı kriminologların yapmaya çalıştıkları gibi, Mafya ailelerinin bir haritasını çıkartmak, Mafya'nın karmaşık ekonomik doğası nedeniyle, bize olsa olsa belirli bir tarihsel anın ya da kısa bir zaman kesitinin dondurulmuş bir fotoğrafını sunacak, ama Mafya'nın zaman içinde değişmeden süren bütünlüklü (monolitik) yapısını göstermeyecektir.

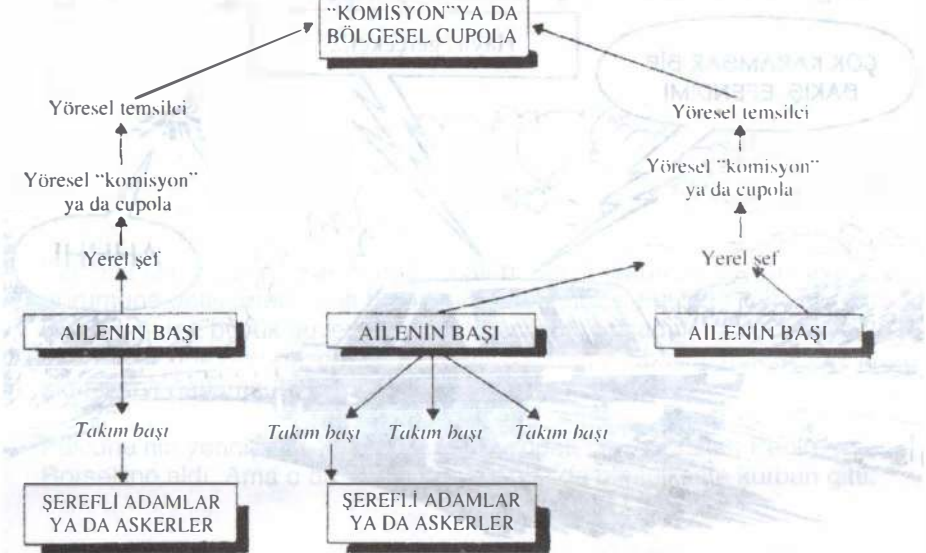
Mafya aileleri, güçlerini pekiştirmek amacıyla daima tröstleri andıran yeni "karteller" ya da "sendikalar" kurabilmişlerdir.

Araştırmalarıma göre, bu tür karteller son zamanlarda Sicilya'da ortaya çıkıyor.

Cupola adı verilen bölgesel bir komisyon, yerel **cupola**'lardan tek tek "ailelere", oradan da "şerefli adamlar" ya da "askerlerin" oluşturduğu onar kişilik (**decine**) takımlara kadar tüm Mafya şebekesini hiyerarşik bir emir komuta zinciri içinde denetliyor.

Palermo'daki bölgesel **cupola** Mafya komutasının tartışılmaz doruk noktasını oluştururken, komuta zincirinin yerel halkalarına doğru inildiğinde anlaşmazlıklar ortaya çıkıyor. Bizzat **cupola**'lar bile Corleone ve Palermo aileleri arasında patlak veren şiddet dolu hakimiyet mücadelelerinin konusu olmuştur.

DİKKAT, SİGNORE
FALCONE!!!

VARDIĞINIZ SONUÇ
NEDİR, EFENDİM?

"Tüm Sicilya Mafyası'nın şefini" yakalama
konusunda şüpheli olmamız gerektiği
sonucuna vardım; iki nedenden ötürü:

Birincisi, bir başın kesilmesi, hiçbir zaman tüm gövdenin felç olmasına yol
açmıyor.

İkincisi, bazı ailelerin karteller oluşturduklarını bildiğimize göre, yakalanan
başın hakim kartelin başı olduğuna nasıl emin olacağız? Bu, kaybeden
ailelerden birinin, bize altın tabakta sunulan kurbanlık başı olamaz mı?

ÇOK KARAMSAR BİR
BAKIŞ, EFENDİM!

Hayır, gerçekçi...

AHHH!

Falcone'nin cesur ve yetkin araştırmaları, onu başarılı bir Mafya davacısı durumuna getiriyordu; ama bu başarının sonuçları Falcone için kötü oldu. Sürekli olarak büyük güvenlik önlemleri altında yaşadığı halde, Mafya 23 Mayıs 1992'de onu ortadan kaldırmayı başardı: Arabasını hurdaya eviren şiddetli bir patlamada, Falcone ve korumaları ldler.

Falcone'nin yerini, en az onun kadar gözüpek bir savcı olan Paolo Borsellino aldı. Ama o da 19 Temmuz 1992'de bir suikaste kurban gitti.

ÜNLÜ CESETLER

Mafya, bir süre devletin temsilcilerine karşı da savaş açtı. Üst düzeyden bürokratlara karşı işlenen bir dizi cinayet, iki noktayı açıkça ortaya koyuyordu: (1) Mafya, yüksek konumlardaki siyasi koruyucularını (**partito**), tehditler ve güç gösterileriyle korkutmak ve (2) soruşturmaları yürüten yetkililere ve örgüte karşı mücadele eden politikacılara doğrudan meydan okumak istiyordu. Aşağıda bazı Mafya kurbanlarının bir listesini bulacaksınız.

19 Mart 1979

Michele Reina,
Sicilya Hristiyan Demokrat Partisi
Genel Sekreteri

21 Temmuz 1979

Boris Giuliano,
Palermo Polisi hava
timinin şefi

26 Eylül 1979

Cesare Terranova,
Savcı ve bağımsız politikacı

Haziran 1980

Piersanti Mattarella,
Sicilya Başbakanı

3 Mayıs 1980
**Emanuele
Basile,**
Boris Giuliano'nun
halefi

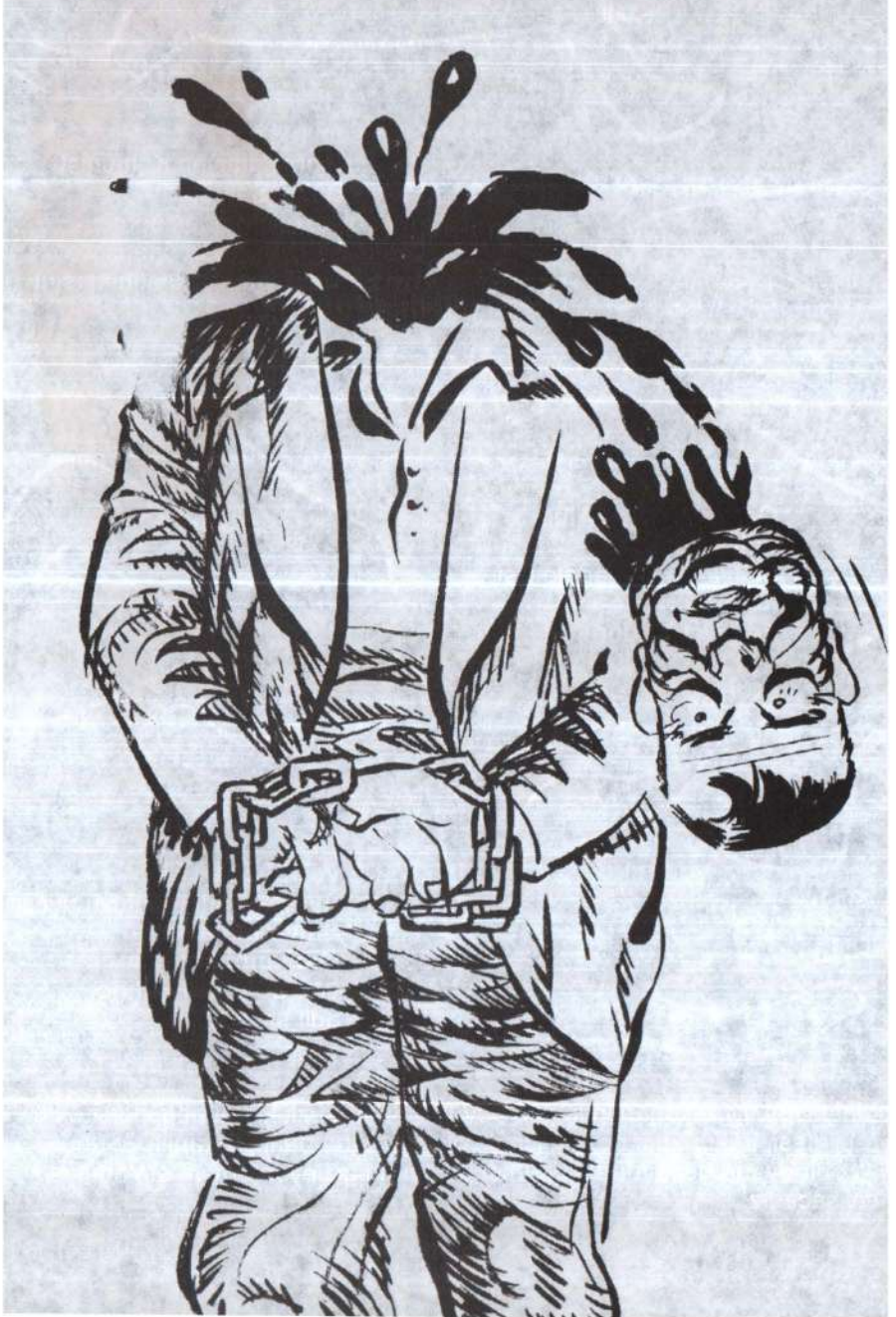
30 Nisan 1982
Pio La Torre, İtalyan Komünist
Partisi Bölge Sekreteri
(La Torre, ölümünden sonra
yürürlüğe giren yasa önerisiyle,
banka hesaplarının araştırılmasını
sağlıyordu)

3 Eylül 1982
**General Carlo Alberto
dalla Chiesa,** (ve karısı)
Mafya'yla Mücadele Üst
Komisyon üyesi ve
Emniyet Müdürü

ve 1992'de
Avrupa Parlamentosu üyesi
Salvo Lima ile
Giovanni Falcone
ve **Paolo Borsellino**
adlı savcılar.

Mafya'nın, iyi korunan insanları büyük bir fütursuzlukla güpegündüz öldürebilmesi, hükümetin de işin içinde olduğu daha derin, karanlık ve uğursuz bir oyunu getiriyor akla. Şimdi bu oyunu gizleyen örtüyü aralamaya çalışacağız.

15 Haziran 1993'de Mafya **şefi** Salvatore "Toto" Riina tutuklandı. Basın ve polise göre bu tutuklama, başların başının koparılması, yani Sicilya Mafyası'nın başsız bırakılması anlamına geliyordu. Riina, kuşkusuz "büyük bir balık"tı, ama onun en büyük şef olduğu yolundaki iddiaları temkinli karşılamak zorundayız.

Riina, onlarca yıldan beri az çok "açık gizlilik" koşulları altında yaşıyor ve faaliyet gösteriyordu. Ansızın böyle gösterişli bir biçimde tutuklanmasını gerektiren neydi acaba? Mafya açısından işlevini tamamlamış olabilir miydi? Mafya kartelleri arasındaki bir iç hesaplaşma sonucunda "kurbanlık baş" olarak mı seçilmişti; özellikle de çok daha çarpıcı bir gerçeğin, İtalyan hükümetinin çöküşünün arefesinde?

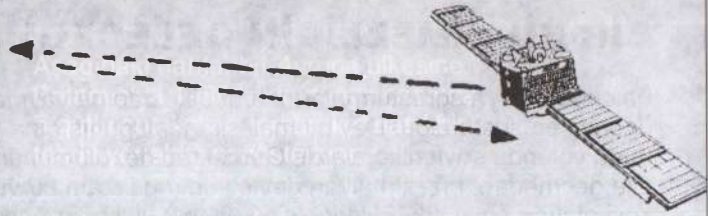

POSTMODERN MAFYA

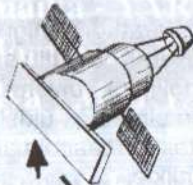
Salvatore Riina'nın tutuklanması, Mafya'nın bittiği anlamına mı geliyor? Giovanni Falcone'nin sözlerini hatırlayalım: Bu sözler bizi, çağa ayak uydurmuş ve küreselleşmiş yeni Mafya'ya karşı uyaran bir kehanetti sanki.

Az sayıdaki ülkeden gelen suç örgütlerinin, sınırlı ve yerel nitelikli paktlar oluşturdukları günümüzdeki durum, örgütlü suçun dev boyutlarda bir federasyonuyla noktalanabileceği olası bir gelişmeden çok farklıdır. Almanya'da faaliyet gösteren Türk Bozkurtlarının, ABD ve Avustralya'da yerleşmiş Sicilyalı Mafya üyeleri ve Kuzey Amerika'daki Çin Üçlüleriyle bir ittifak kurduklarını ve hep birlikte, uluslararası suçlar açısından en güvenli hareket sahası olma özelliğini halen koruyan, geleneksel göç yolları boyunca yayıldıklarını bir düşünün... Örgütlü suç, varolabilmek ve gelişebilmek için kimliğini dış dünyadan gizleyecek yerel geleneklere ve uzun zaman içinde oluşmuş kültürlere dayanmak zorundadır. Ama aynı zamanda, gelecekteki uluslararası ilişkilerini dayandıracağı, evrensel modeller de yaratmalıdır. Uluslararası suç örgütlerinin, Yakuza yöntemlerini, Çin Üçlüleri ya da Cosa Nostra'ya özgü yöntemlerden ayırdetmeyi olanaksız kılacak ölçüde homojenleşmesi gibi, son derece tehlikeli bir gelişme olasılığı, bir tür küresel

Mafya'nın doğmasına yolaçabilir. Ve ben, böylesi bir gelişmeyi ne önleyebilir, diye soruyorum kendime. Bu küresel federasyonun, etnik toplulukların oluşturduğu güçlü bir gelenek üzerinde; kendi bölgelerini denetleme ve verilen kararları hayata geçirme konusundaki olağanüstü gücüyle ve takas gibi ilkel ticari biçimler geliştirerek yavaş yavaş biçim kazandığını görebiliyorum. Bir Sicilya Mafyası, yüzde sekseni saf, bir kilo eroin karşılığında Kolombiya kartellerinin birinden üç kilo kokain sağlayabilirdi (ki bu alışveriş şimdiden başlamıştır): Böyle bir takastan her iki taraf da kazançlı çıkar, çünkü mallar farklı pazarlara dağıtılacaktır. Kâr, arz-talep dengesine bağlı olarak, ülkeden ülkeye değişen fiyat düzeylerinin bir sonucudur. Neyse ki, böyle muazzam bir planın önünde şimdiden bir engel var: Dil sorunu. Sicilya ağzıyla konuşan insanlar, Kanton ya da Hong Kong Çincesi konuşan ortaklarıyla nasıl anlaşabileceklerdir? Eğer yeraltı dünyası için henüz bir Esperanto yaratılmadığı konusunda yanılmıyorsam, hâlâ ümit var demektir...

HADİ CANIM,
KÜRESEL BİR
"ESPARANTO" DİLİ
VAR ZATEN!

İNGİLİZCE, BİLGİSAYAR
İLETİŞİMİ VE KİRLİ
PARANIN BİR KARIŞIMI
BU DİL.

BİR BİLİNMEZLİĞİN GELECEĞİ

Falcone, Mafya soruşturmasını tüm ülke çapına yayma yetkisini almak üzereyken susturuldu. Dev bir mali skandalı günışığına çıkarmak üzere olduğu yolunda söylentiler vardı. Gerçekten de, ölümünün üzerinden bir yıl bile geçmeden, bizzat İtalyan devletinin muazzam bir vurgunculuk şebekesi olduğu anlaşıldı. Falcone'nin katli, 80 yıl kadar önce işlenen Petrosino cinayetinin bir tekrarıydı sanki, ancak bu kez tahmin bile edilemeyecek kadar büyük çıkarlara doğru, hızlandırılmış bir film gibi geliyordu. Falcone, dilinin ucuna kadar gelen o **küresel Mafya** kehanetiyle göçtü gitti ve onun öngörüsü, kısa vadede gerçekleşmeye aday bir karabasana dönüştü bile.

Mafya hakkında tümüyle güvenilir bilgiler, Petrosino'nun zamanından Falcone'ye dek, daima büyük güçlüklerle sağlanabilmişti. 90'lı yılların ortalarında çokuluslu "postmodern" Mafyaların ortaya çıkmasıyla birlikte, daha da büyük bilinmezliklerin ve şüpheli bilgilerin çağı başlamış oluyor. Devlet yürütme organlarının başlattığı soruşturmalar, örgütlü suçlarla mücadelede çok daha ileri stratejilere sahip ABD'de de bile, olsa İsa kısmi bilgiler sağlayabiliyor. Beklentiler, akıl yürütmeler ve tahminler dışında hiçbir şey yok elimizde.

- ◆ İşte Washington'daki Milli Strateji Bilgi Merkezi'nden ürktücü bir tahmin. Suç örgütlerinin tüm dünyadaki yıllık karları 1 trilyon dolar düzeyinde tahmin ediliyor. Bu, yaklaşık olarak ABD bütçesine denk bir rakam.
- ◆ İşte tüm dünyaya yayılan suç örgütlerinin yarattığı paniği dile getiren tipik bir beyan: Amerikan senatörü John Kerry, "örgütlü suç, yeni komünizmdir, yeni bir dikta rejimidir (monolithic)," diyor. Dünya çapına yayılan tek bir suç örgütlenmesinin olmadığı, uluslararası suçun ortak bir "önderlik kadrosu" ya da tek bir başı olmadığı, üzerinde uzlaşılmış bir konu değildir kesinlikle.
- ◆ Ve işte bu tehdidi göğüslemenin yeni yolu: CIA'den Estonya Güvenlik Teşkilatı'na kadar, dünyanın tüm haberalma örgütleri Soğuk Savaş sonrası faaliyetlerini casuslardan çok gangsterlerin izlenmesi üzerinde yoğunlaştırıyorlar.
- ◆ "Mafya" artık Sicilya'daki kökenlerine özel bir gönderme içermeyen ve dünyanın neresinde olursa olsun, örgütlü suçları nitelemek üzere kullanılan bir sözcüğe dönüştü.

Aşağıdaki harita, bir Avrupa ülkesine, Britanya'ya 1990'larda dünya çapında örgütlü suç kolları tarafından nasıl bir tehdit yöneldiğini gösteriyor.

1. Kaliforniya - CEHENNEM MELEKLERİ
2. Jamaika - YARDIES
3. Kolombiya - MEDELLİN KARTELİ
4. İtalya - MAFYA
5. Japonya - YAKUZA
6. Rusya - ÇEÇENLER
7. Eski Sovyet Ülkeleri - ÇEŞİTLİ
8. Hong Kong - ÜÇLÜLER

Şimdi dünya çapındaki suç oyununda büyük oynayan üç ayrı "Mafya" örgütünün tarihsel gelişimlerine bir göz atalım: Çin **Üçlüleri**, Japon **Yakuzası** ve **Kolombiya** uyuşturucu kartelleri. Bunların eylem biçimlerinin bazı ortak özellikler taşıyıp taşımadığını da böylece görebiliriz. Böyle bir karşılaştırma küresel Mafya'nın geleceği açısından bize bazı ipuçları verecektir.

ÜÇLÜLER - BİR ÇİN MAFYASI

Üçlüler adı, yeryüzü, gökyüzü ve insan arasında üç unsurlu bir özdeşlik olduğunu varsayan mistik öğretiye gönderme yapar. Tıpkı Sicilya Mafyası gibi, Üçlüler de kendilerini gizemli topluluk ayinlerinin ardına gizlenen, Robin Hood'vari yurtseverler olarak göstermeyi severler.

ÜÇLÜLERLE
GÖRÜLECEK
BİR HESABIMIZ
VARI!

Üçlüler, 1644 yılında Ching hanedanını kuran Mançuryalı işgalcilere karşı mücadele veren gizli cemiyetler olarak ortaya çıktılar. 20. yüzyıla gelindiğinde, önce 1911 yılında Ching hanedanını deviren Sun Yat Sen'in cumhuriyetçi devrimini, ardından Chiang Kai Shek'in Mao yandaşı komünistlere karşı sürdürdüğü savaşı desteklediler.

Üçlülerin mistik kabuğunu soyduğunuzda, Sicilya Mafyası ve Cosa Nostra'ninkileri andıran bir kültürel yapıyla karşılaşrsınız: gevşek bir klan yapısı (hayali akrabalık), gölgede kalan ejderbaşı şef (**Mafya babası**), gizlilik yasası (**omerta**), "tong" diye bilinen ticarikültürel birliklerin oluşturduğu saygın vitrin, vs, vs...

Tıpkı Cosa Nostra'nın önce İtalyan göçmenlerinin gettolarında kök salması gibi, Üçlüler de Amsterdam, New York, Londra gibi

denizaşırı kentlerin Çin mahallelerinde koruma hizmeti, fuhuş, kumar, tefecilik, gasp eylemleri ve uyuşturucu gibi faaliyetlerde bulunarak filizlendiler.

ULUSLARAŞIRI SÜPERMARKET

Üçlüler, milli sınırların üstünden KungFu ustaları gibi uçma konusunda büyük hünerler gösteriyorlar: Bu işi, çokuluslu şirketlerin taktiklerinden yararlanarak, bilgisayar iletişimi ve uluslararası, yasadışı bir bankacılık ağından yararlanarak başarıyorlar.

Dolandırıcılık tipik bir postmodern vurgunculuk yöntemidir. Üçlüler, dolandırıcı "turistleri" sahte kredi kartlarıyla donatır ve Güney Afrika'dan Asya'ya, Batı Avrupa'dan Kanada'ya kadar, dünyanın dört bir yanına alışveriş gezileri düzenlerler.

VUR KAÇ

Üçlüler, Hong Kong'ta gerçekleştirdikleri silahlı soygunlar ve suikastlerde, Çin Halk Cumhuriyeti ordusunun eski askerlerini kullanıyor.

(Kültür Devrimi sırasında Hong Kong'a kaçan, eski Kızıl Muhafızların kurduğu) gaddarlığıyla ün salmış Büyük Çark Çetesi, Kuzey Amerika'da iş kurmaya da başladı.

ALTIN ÜÇGEN

Ham afyon ve eroin üretiminin büyük bir bölümü (Burma, Tayland ve Laos'un kuzeyindeki sınır bölgelerini kapsayan) Altın Üçgen'de gerçekleştirilir. Bu bölge, 1993 yılında hâlâ büyük ölçüde savaş zengini Khun Sa'nın denetiminde bulunuyordu.

80'li yılların başlarında, Sicilya'nın Mafya aileleri New York üzerinden, ABD'deki toplam eroin tüketiminin üçte birini karşılıyorlardı. Bunun yalnızca %20'si Altın Üçgen'den geliyordu. New York polisi narkotik şube yetkilileri, bu miktarın 1993'te %80'lere çıktığını öne sürüyorlar.

ÜÇLÜLER NEREYE GİDİYORLAR?

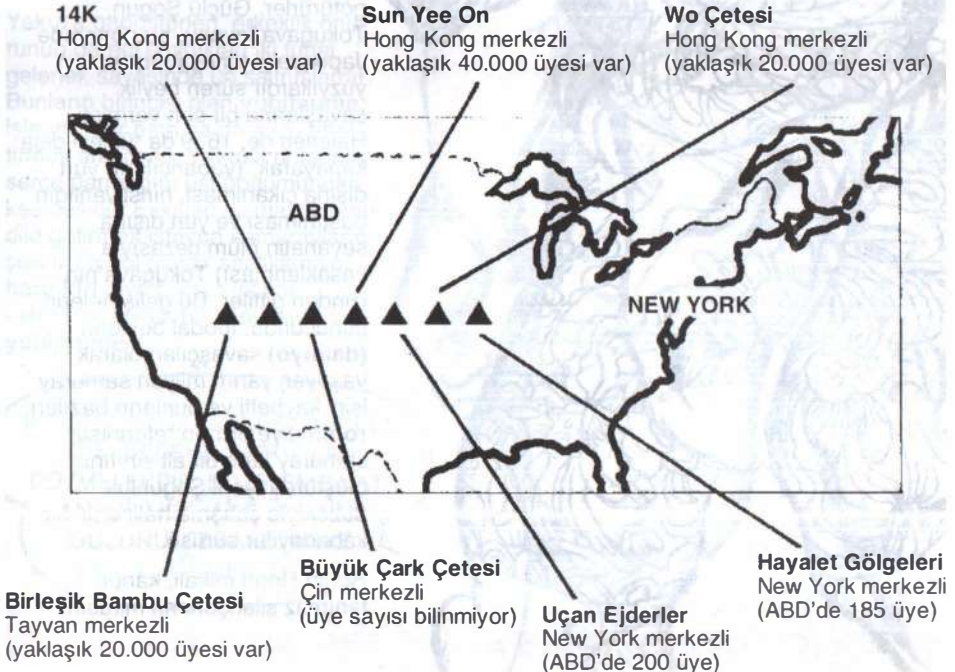
Üçlülerin, 1993 yılında dünya çapında 100.000 dolayında üyesi olduğu tahmin ediliyordu.

Uzun pençeleriyle tüm Üçlüler örgütlerini yöneten Fu Manchu misali tek bir baş yok tabii. Tıpkı Sicilyalı Mafya aileleri gibi, Üçlüler de gevşek bir örgütlenme modeline sahipler ve aralarında çoğu zaman vahşi bir rekabet vardır.

Gelgelelim, Üçlüler cemiyetlerinin bir yangın gibi tüm dünyaya hızla yayıldığını düşünmek de bir paranoya sayılmamalıdır. Üçlüler, suç dünyasının ayakçıları olmanın çok ötesinde bir anlam kazanıyorlar: Güneydoğu Asya'dan, Tayvan ve Avustralya'ya; Japonya'dan Suudi Arabistan ve Britanya'ya; Hollanda'dan, Kanada, ABD ve Orta Amerika'ya dek tüm dünyada!

Göçmen bürolarındaki, narkotik ve kaçakçılık şubelerindeki uzman polisler, Üçlülerle, Cosa Nostra ve Yakuza arasındaki bağların bir gerçek olduğunu ortaya çıkarmışlardır. Yani Falcone'nin kabusu postmodern hayatın bir olgusu olma yolunda.

BİR ÖRNEK: ABD'YE YAYILAN ÜÇLÜLER ÇETELERİ

YAKUZA "ROMANTİZMİ"

Sicilya Mafyası, Cosa Nostra ya da Üçlüler gibi etnik kökenli suç örgütleri, Robin Hood'vari asil haydut ve güçsüzlerin koruyucusu rollerine çıkmayı severler. Japon Mafyası Yakuza da bu konuda bir istisna oluşturmaz.

Yakuza efsaneleri, kendi kökenlerini 17. yüzyıla kadar götürürler. Güçlü Şogun, Tokugava Iyasu, bu dönemde Japonya'yı birleştirmiş ve yüzyıllardır süren beylik savaşlarına bir son vermişti. Halefleri de, 1639'da "ülkeyi dışa kapayarak" (yabancıların yurt dışına çıkarılması, hristiyanlığın bastırılması ve yurt dışına seyahatin ölüm cezasıyla yasaklanması) Tokugava'nın izinden gittiler. Bu gelişmelerin sonucunda, feodal beylerin (**daimyo**) savaşçıları olarak yaşayan yarım milyon samuray işini kaybetti ve bunların bazıları, **ronin** diye bilinen "efendisiz samuray"ların bir alt sınıfını oluşturdu: yeni Şogunluk düzeniyle çatışma halindeki bir kabadayılar sürüsü.

Robin Hood misali, kanun tanımaz silahşöhrerin mirasını

DİNOZÖRLARIN DÖNÜŞÜ

devralan "aldatılmış" samurayların bu renkli tarihi, Yakuza'ya aradığı efsanevi kökeni sağlar. Oysa Yakuza'nın, 19. yüzyıldaki kumarbazlık, işportacılık ve külhanbeylik geleneklerinden doğmuş olması çok daha büyük bir olasılıktır. "Yakuza" deyimini, **hana-funda** (çiçek kağıtları) adlı iskambil oyunundaki en kötü sonuç olan 20 sayısından türetilmiştir. Toplamı 20 sayısını veren üçlü kağıt kombinasyonu sekiz, dokuz ve üçün Japoncasıdır **yakuza**.

Yakuza gangsterleri, erkeklik onunun gereği saydıkları iki tuhaf gelenek sayesinde ün salmışlardır. Bunların birincisi olan **yubitsume**, işlenmiş bir hata ya da suçu affetmek amacıyla, Yakuza neferinin serçe parmağını üst boğumundan kesmesidir. Eskiden pişmanlıklarını dile getirmek isteyen samurayların şerefli bir yol olarak seçtikleri ve **hara kiri** diye bilinen intihar eyleminin küçük bir kopyasıdır **yubitsume**.

BİR DİĞER GELENEKSEL AYIN DE
TÜM BEDENE YAPTIRILAN
DÖVMELERDİR. BU İŞLEME KAT-
LANABİLMEK, AİLE ÜYESİNİN
GÜCÜNÜ, CESARETİNİ VE
ERKEKLİĞİNİ SİMGELER

Yakuza aileleri, **oyabunkabun (babaoğul)** denilen çok katı bir "şeflik sistemine" göre örgütlenmişlerdir. Bu yapı, samurayın feodal beye bağlılığını örnek alır.

Yakuza, adi suç eylemlerinin yanı sıra, büyük iş çevreleri ve milliyetçi politikacılarla yakın ilişki içinde kurduğu **aşırı sağcı birlikler** sayesinde güç kazandı.

1919 yılında kurulan ve dönemin yükselen sendika ve işçi sınıfı hareketlerine karşı grev kırıcılık yapan **Dai Nippon Kokusuikai** (Büyük Japonya Milli Benlik Cemiyeti), bu aşırı milliyetçi örgütlerin bir örneğidir.

MÜTEAHHİT,
İNŞAAT USTAŞI VE
KALFA OLAN BİZLERE
KYOKAKU, YANI "ASİL
İNSANLAR" DERLER.

TABİİ, TIPKI
BİZ "ŞEREFLİ
ADAMLAR"
GİBİ YANI.

DİNOZORLARIN DÖNÜŞÜ

Japonya, hâlâ hükümet denetiminin dışındaki bir seçkinler ve üst düzey bürokratlar sınıfı tarafından yönetilen bir ülkedir. Bu açıdan bakıldığında, politik himayeciliğin ve yeraltı örgütleriyle iç içe geçmiş yolsuzluğun kökünü kazımak gerçekten de mümkün olabilecek midir?

Hosokava'nın kurduğu merkez-sol reformcu koalisyon, çok geçmeden yıpranmaya başladı, bunu istifalar izledi ve hükümet 1994 Haziranında düştü. Bu arada, Sosyalistlerin önderliğinde, LDP artıklarıyla, insanın ağzında acı bir gülümsemeye neden olan koalisyon hükümeti kuruldu: Yani dinozorlar yine iktidarda. Ve bu, suç ve yolsuzluklar için iyi haber demek!

Suça karşı mücadele verenler açısından haberler, İtalya'da da en az Japonya'daki kadar kötü. Silviousconi'nin medyası tarafından pompalanan **Forza Italia**, güneyde neofaşist MSI, kuzeydeyse sağ kanat ayrılıkçıları, Kuzey Birliği'yle koalisyona giderek iktidara geldi: Mafya'nın dönüşü için cazip bir senaryo!

KOKAİN

Zengin dünyanın doymak bilmez kokain açlığı ve bu iştah sayesinde kazanılan paralar dev boyutlara vardı. Ama tabii koka yapraklarını And Dağları'nda (Kolombiya, Ekvator, Peru ve Bolivya) üreten yoksul köylülerin cebine girmiyor bu paralar!

Katolik İ İlişkiler Enstitüsü (KİİE)'nün 1993'te yayınladığı bir rapor aslan payının öyküsünü anlatıyor.

1992 yılı ortalarında, Peru'nun Huallaga Vadisi'nde esrarın kilosu 300 dolar, baz morfininse 900 dolar dolayındaydı. Latin Amerika'daki tüm uyuşturucu kaçakçıları arasında en çok kazananlar, saf kokain kaçakçılarıdır. 1992 yılında kokainin toptan satış fiyatı, kilo başına Huallaga Vadisi'nde 2000 dolar, Kolombiya'da ise 5000 dolardı; bu rakam, malın ABD'ye sokulmasından sonra yaklaşık 14.000 dolar seviyelerine çıkıyordu. Avrupa fiyatlarıysa ABD'den bile yüksekti. Her ne kadar Latin Amerikalı kaçakçılar inanılmaz servetlere kavuştularsa da, gelirleri, toplam kokain ticaretinden elde edilen kazançların görece küçük bir bölümünü oluşturuyordu. Avrupa Parlamentosu'nun 1991 yılı raporlarına göre, Kolombiya'nın en büyük iki şebekesi olan Medellin ve Cali "kartellerinin" kokain ticaretindeki yıllık perakende satışlardan aldığı pay, yüzde 14.2 ile 17.1 arasında değişiyordu. Bu payın, % 50'den daha küçük bir bölümünün yeniden Kolombiya'ya döndüğü düşünülmektedir. Asıl büyük kazançlarsa kuzeyde kalmaktadır. 1992 yılında, "kıyılmış" kokainin gram fiyatı, Britanya'da 50 ile 60 sterlin arasında değişiyordu. Bu, kilo başına 50.000 ile 60.000 sterlin arasında bir fiyat demektir ki, 72.000 ile 86.000 Amerikan Dolarına eşittir. Yani kuzeydeki toptancı ve perakendeciler, toplam satış değerlerinin % 80'ini ya da 90'ını ellerinde tutmaktadırlar...

BİLDİRİLMİŞ BİR ÖLÜMÜN ÖYKÜSÜ

Pablo Escobar, yaşadığı Kolombiya'nın Medellin kasabasındaki karargahından, uluslararası bir kokain dağıtım şebekesi örgütlemeyi başarmış bir efsaneydi. Dahası dünya çapında faaliyet gösteren yeni gangsterlerin bir prototipiydi.

Escobar'ın 1990'da 3 milyara varan bir servetin sahibi olduğu tahmin ediliyordu. Bu servet, gayrimenkuller ve Escobar'ın faks ve bilgisayar ağıyla denetlediği deniz aşırı yatırımlar sayesinde aklanıyordu.

Escobar, söylentilere göre 1000 silahlı adamdan oluşan özel bir ordu besliyordu.

Soruşturmacılara, politikacılara ve polislere karşı düzenlenen geniş çaplı suikastlerde kullandığı bu ordu, ona "narkoterörist" unvanını kazandırmıştı.

Ama Escobar'ın eylemleri bir süre sonra "çizmeyi aşmaya" başladı. Bunun üzerine Escobar Kolombiya yetkililerine teslim oldu ve onlara, kokain imparatorluğunu dağıtmayı da içeren, barışçıl bir çözüm önerisinde bulundu. Ne var ki, kokain işlerini Bogota'da kendisi için özel olarak inşa edilmiş hapishaneden yönetmeyi sürdürdü.

1992'de hapisten kaçtığı zaman, onu ortadan kaldırmak isteyenlerce tam bir süre avı başlatıldı. CIA'in taktik danışmanları desteğindeki, özel görevler için hazırlanmış bir polis timi Escobar'ın peşine düştü. (Bu süre avında, casus uydular ve Amerika'nın bölgeye gönderdiği, C130 tipi bir keşif uçağı bile kullanıldı.) Ama Escobar'ın ölmesini isteyen başkaları da vardı.

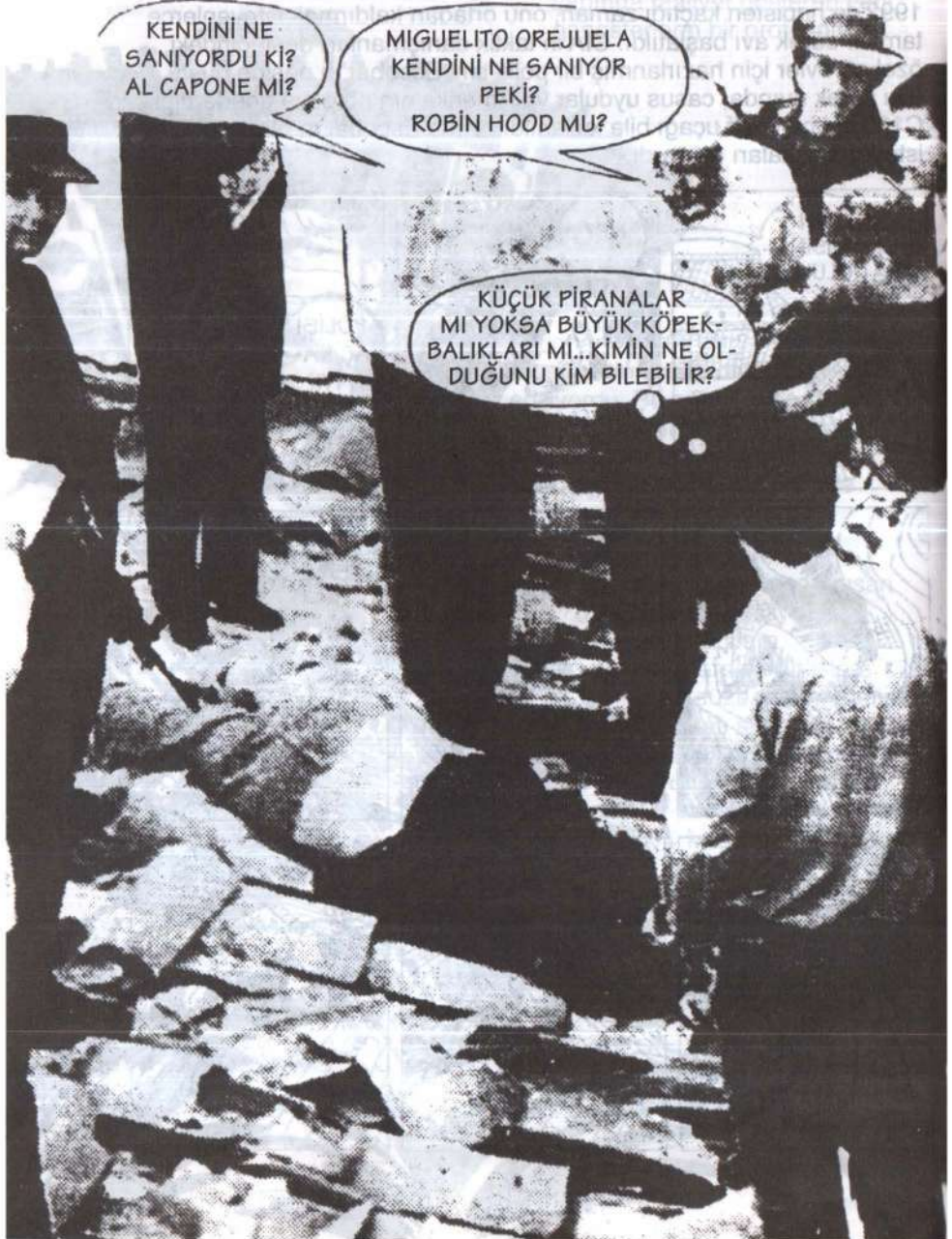
CALİ KARTELİ

Escobar'ın rakipleri Gilberto ve Miguel Rodriguez Orejuela kardeşler de, özel bir silahlı tim besliyorlardı. Orejuela kardeşler, Cali'deki merkezlerinden yönettikleri bir kokain kartelinin başındaydılar. Bu rakibi saf dışı etmek diye özetlenebilecek klasik Mafya rekabetinin, çağa uygun, daha etkili yöntemlerle sürdürülmesiydi.

KENDİNİ NE
SANIYORDU Kİ?
AL CAPONE Mİ?

MIGUELITO OREJUELA
KENDİNİ NE SANIYOR
PEKİ?
ROBİN HOOD MU?

KÜÇÜK PİRANALAR
MI YOKSA BÜYÜK KÖPEK-
BALIKLARI MI...KİMİN NE OL-
DUĞUNU KİM BİLEBİLİR?

ESCOBAR'IN
KAMUOYUNDA BÜYÜK
ETKİ YARATAN ÖLÜMÜ,
KOKAİN TİCARETİNİ
ETKİLEYECEK Mİ?

SALVATORE "TOTO"
RIİNA'NIN 1993'TEKİ
TUTUKLANMASI SİCİLYA
MAFYASI'NI DURDURA-
CAK MI SANIYORSUN?

İŞ HAYATINDA
İLERİYİ DÜŞÜNMEK
ZORUNDASINI!

Şimdi bazı bağlantılara bir göz atalım

Cali şeflerinin Escobar'a karşı savaş başlattıkları 1991 yılında, Cali örgütü dünya kokain ticaretinde üçte birden bile daha küçük bir paya sahipti. Cali denetiminin bugün % 70'lere, hatta % 85'lere kadar yükseldiği sanılmaktadır.

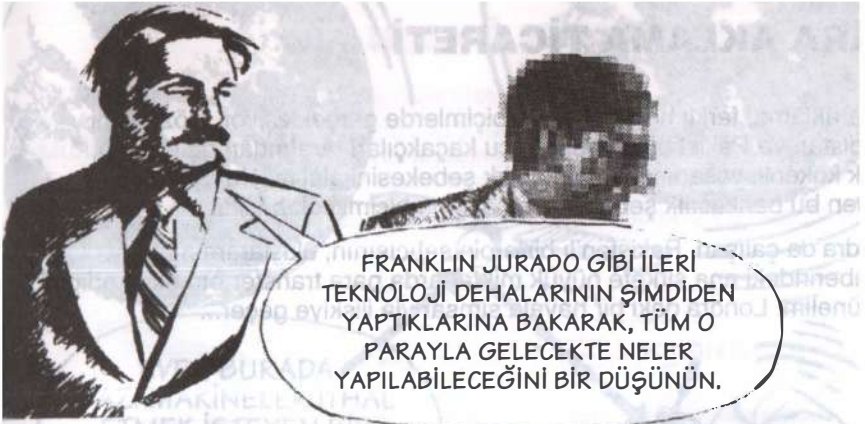
Calili uyuşturucu baronları, daha parlak bir işletmecilik yapıyorlar ve açık şiddete çok sık başvurmuyorlardı; rüşvet ve halkla ilişkilerde uzmanlaşmışlardı ve Escobar'ın yakalanması sırasında Kolombiya yetkililerine yardımcı olarak, hükümete ve polis örgütlerine sızmayı başarmışlardı.

ARAŞTIRMALARIN İLERİ AŞAMALARI...

Gilberto Rodrigues Orejuela da, Kolombiya'nın eski devlet başkanı Cásar Gaviria'ya Escobar'inkini andıran bir "teslim" anlaşması önerdi. Cali şefinin amacı, meşru zemine geçerek dev yatırımlarını koruyabilmektir. Rakamlar her şeyi açıklıyor: Paris'teki Ekonomik Kalkınma ve İşbirliği Örgütü (OECD)'nün tahminlerine göre, her yıl mali piyasalarda 85 milyar dolara varan kokain kazançları aklanıyor!

ESCOBAR'IN SORUNU DA
BUYDU: ZAMANA AYAK
UYDURMAYI BİLMİYORDU!

FRANKLIN JURADO GİBİ İLERİ
TEKNOLOJİ DEHALARININ ŞİMDİDEN
YAPTIKLARINA BAKARAK, TÜM O
PARAYLA GELECEKTE NELER
YAPILABİLECEĞİNİ BİR DÜŞÜNÜN.

36 MİLYON DOLARLIK
UYUŞTURUCU PARASINI 33
BANKA ÜZERİNDEN
AKLADIĞINI SAPTADIK!

Cali kartelinin emrinde çalıştığı söylenen, Harvard mezunu bankacı Franklin Jurado, Lüksemburg polisi tarafından suçlanmıştı gerçi, ama kendisi o sırada, yeni yatırım cepheleri araştırmak üzere Rusya'da bulunuyordu.

Günümüzde büyük kokain ağalarının önünde duran ana sorun, en kısa zamanda yatırıma dönüştürülmesi gereken **çok büyük miktarlardaki paradır. Evet ama bu para nerede ve neye yatırılacak?**

PARA AKLAMA TİCARETİ

Para aklama, farklı boyutlarda ve biçimlerde gerçekleşiyor. Sözgelimi Hindistan ve Pakistan'ın uyuşturucu kaçakçıları tarafından geliştirilen, etnik kökenli, yasadışı bir bankacılık şebekesini alalım: **Havala** diye bilinen bu bankacılık şebekesinin çalışma biçimi çok basittir.

Londra'da çalışan, Pakistan'lı bir eroin satıcısının, uluslararası eroin çemberindeki ana şirkete büyük miktarlarda para transfer etmek istediğini düşünelim: Londra'daki bir havala simsarıyla ilişkiye geçer...

Makineleri isteyen fabrika sahibi, yerel havala şubesine gerekli ödemeyi(komisyonu da ekleyerek) Pakistan parasıyla yapar. Havala şubesi de (komisyonunu alarak) uluslararası eroin şebekesinin yerel temsilcisine ödeme yapar. O da bu parayla daha çok eroin alır. Böylece herkes mutlu olur.

Çin'in Üçlüleri de Kuzey ve Güney Amerika'da, aşevleri ya da rehinci dükkanları ardına gizlenmiş benzer bir bankacılık yöntemi geliştirmişlerdir.

SUÇ KAPİTALİZMİNİN ÖNEMİ

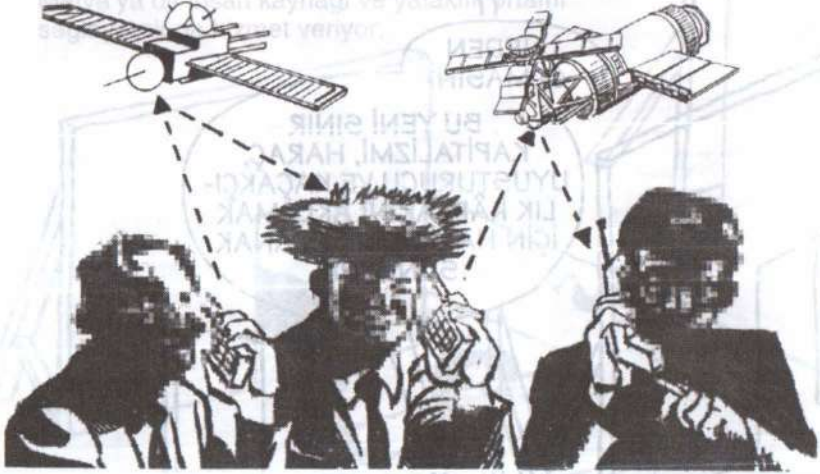
Uluslararası “Mafya” bankacılığının, suç örgütlerine sağladığı yararlar çok açıktır: büyük miktarlardaki yasadışı kazançlar yeniden dolaşıma sokulurken, görece basit yöntemlerle mutlak bir gizlilik sağlanır.

1. Nakit para paravan şirketler eliyle çeşitli banka hesaplarına yatırılır.

2. (Londra gibi) denizaşırı merkezlerde, (Monako, Hong Kong, Uruguay gibi) gümrük limanlarında ve (İsviçre gibi) gizli bankacılık merkezlerinde açılacak hesaplar özellikle tercih edilir.

3. Lokantalar, süpermarketler, gayrimenkuller ve ithalat ihracat gibi, nakit para akışının yoğun olduğu paravan işler üzerinden para aklanır. Muhasebecilerin yerine göre yüksek ya da düşük tuttuğu faturalar sayesinde, aklanılan paranın, yasal kârlar gibi yeniden dolaşıma girmesi sağlanır.

4. Tüm küresel telekomünikasyon ve bilgisayar ağı ve uydularıyla 90'lı yılların yeni iletişim teknolojisi, sibernetik haydutlara, dev miktarlardaki paraların çevresinde neredeyse hiçbir iz bırakmadan dolaşabilme olanağını verir.

Şimdi bir kez daha rakamları konuşuralım: Yalnızca İtalya'daki (**Mafya, 'Ndrangheta, Camorra ve Santa Corona Unita** bağlantılı) suç örgütlerinin, 90'lı yılların başlarında 40 milyar sterline varan nakit fonları ellerinde bulundurdıkları tahmin ediliyor.

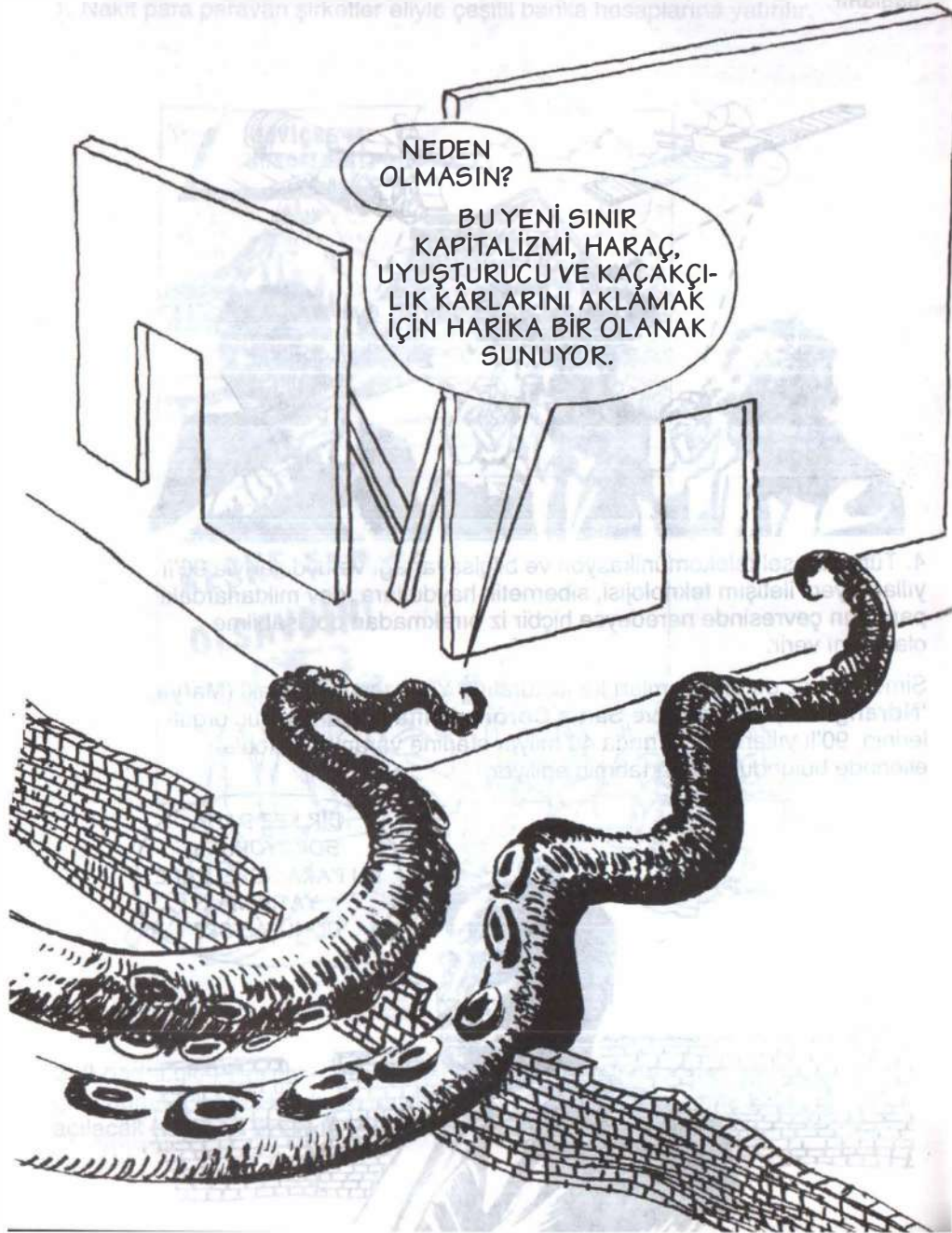

DOĞUYA GİDELİM...

Berlin Duvarı'nın yıkılmasından sonra, Napoli'deki Camorra klanlarının İtalyan konsolosluklarına başvurarak, Doğu Almanya'daki yatırım olanaklarını açıkça soruşturdukları görüldü.

NEDEN
OLMASIN?

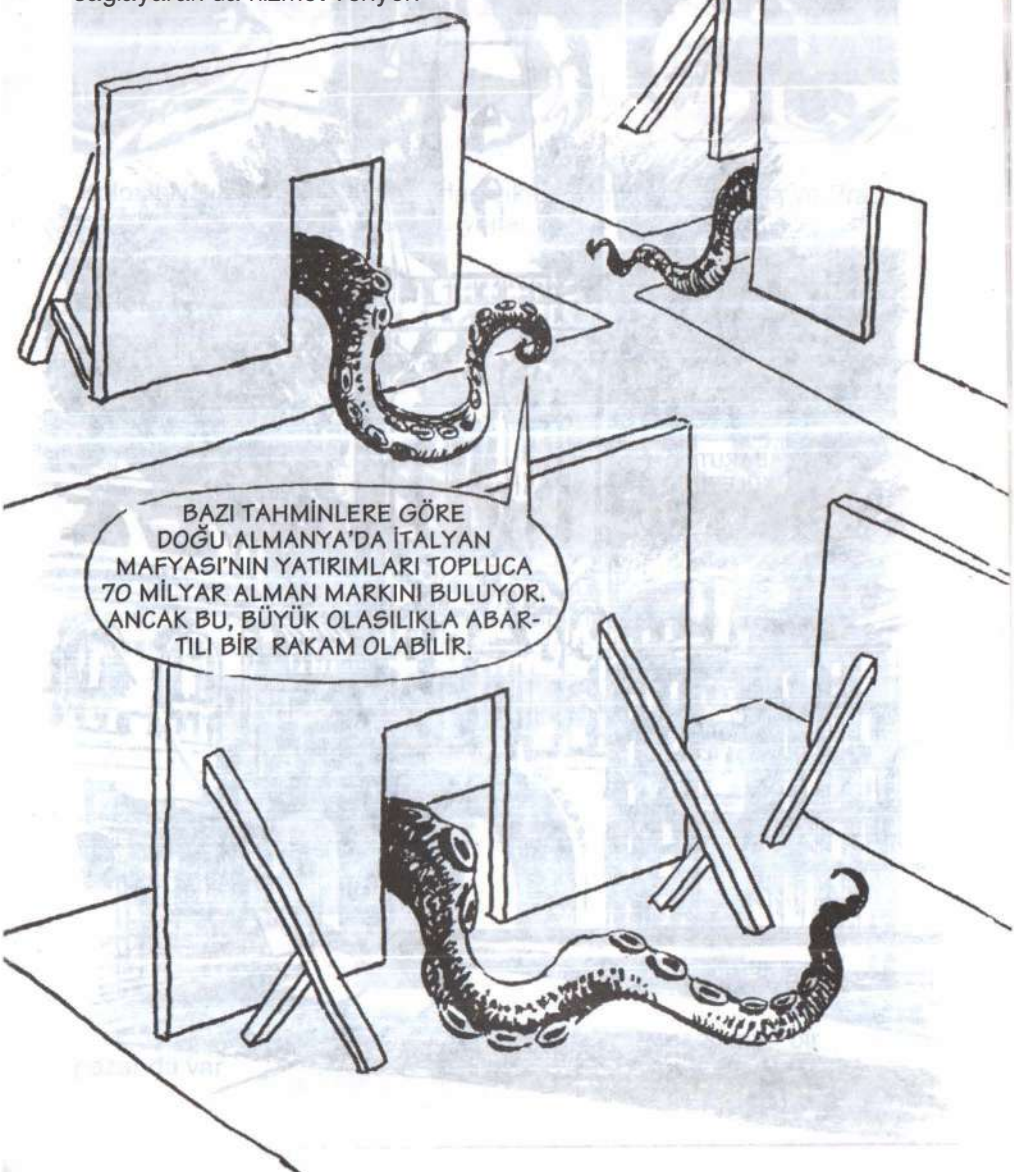
BU YENİ SINIR
KAPİTALİZMİ, HARAÇ,
UYUŞTURUCU VE KAÇAKÇI-
LIK KÂRLARINI AKLAMAK
İÇİN HARİKA BİR OLANAK
SUNUYOR.

Alman Federal Polis Dairesi, 1993 yılı raporunda Sicilya Mafyası'nın gerek Doğu, gerekse Batı Almanya'da ve eski Doğu Bloku'nun diğer ülkelerinde sürdürdüğü faaliyetlere ışık tutuyordu.

İtalyan lokantaları, pizzacı zincirleri ve dondurma salonları, uyuşturucu paralarını aklamak için iyi bir vitrin oluşturlar.

Sicilya göçmenlerinin yaşadıkları mahalleler, Mafya'ya bir insan kaynağı ve yataklık ortamı sağlayarak da hizmet veriyor.

BAZI TAHMİNLERE GÖRE
DOĞU ALMANYA'DA İTALYAN
MAFYASI'NIN YATIRIMLARI TOPLUCA
70 MİLYAR ALMAN MARKINI BULUYOR.
ANCAK BU, BÜYÜK OLASILIKLA ABAR-
TILI BİR RAKAM OLABİLİR.

SUÇ ARAŞTIRMALARINDA BİR VAKA: PRAG

Prag, 60'lerden beri baskıcı komünist rejime karşı, muhalif yazarları ve aydınlarıyla ün kazanmış bir entelektüel direniş merkeziydi. Ardından 1989 yılının "kadife devrimi" gerçekleştirildi ve Çek insanları serbest rekabet düzenini büyük bir coşkuyla kucakladılar. Ve Prag kendini ansızın başıbozuk bir kovboy kapitalizminin ve Doğu Avrupa suç örgütlerinin cirit attığı bir sınır kasabası olarak buluverdi.

UYUŞTURUCULAR

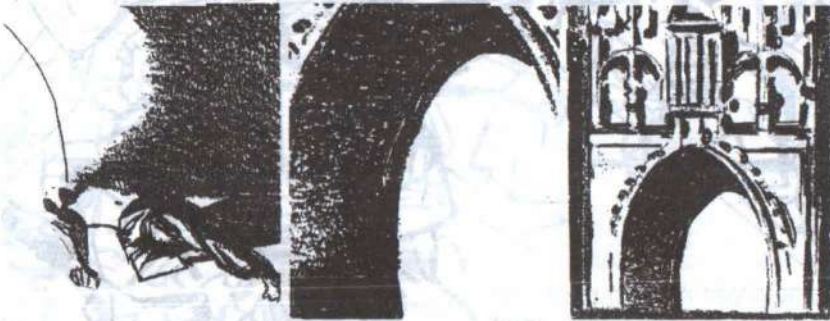
Prag, yeni suç endüstrisi için bir ara istasyon olarak seçilmişti, çünkü batıya giden yasadışı uyuşturucu hattı üzerinde, Almanya ile Balkanlar'ın tam ortasında çok uygun bir konuma sahipti.

Kolombiyalılar, Cali ve Bogota'dan çıkardıkları kokaini Sofya ve Prag üzerinden Batı Avrupa'ya ulaştırıyorlar.

Prag aynı zamanda yerli bir Çek uyuşturucu endüstrisini de barındırıyor: Burada, Pervitin adlı yerli bir amfetamin ve gelincik tohumundan elde edilen "esmer" adlı ucuz bir eroin çeşidi üretiliyor.

Prag'da, yaklaşık 10.000 uyuşturucu bağımlısıyla "canlanan" bir pazar da var.

RAKİP MAFYALAR

Prag, bir "turist" mafyalar akınına uğradı. Rus gangsterleri erken davranarak, uyuşturucu ve silah kaçakçılığını da, silahlı soygun ve para aklama faaliyetlerini de kendi tekellerine almışlardı.

Çok geçmeden, Polonya'dan Arnavutluk ve Sırbistan'a, Türkiye'den Romanya ve Bulgaristan'a kadar, doğudan gelen tüm eşkıyaların rekabetiyle karşılaştılar. Bunların arasında bazı Çinliler bile vardı.

Napoli Camorra'sı bir "çocuk yuvası" olarak gördüğü Prag'a el koydu.

Bu arada giderek büyüyen çeteler, şiddet dozu sürekli artan hesaplaşmalarını, ortalık yerlere kadar taşımaya başladılar.

OTOMOBİL HIRSIZLIĞI

Romenler ve Bulgarlar, çaldıkları lüks batı otomobillerini sahte kağıtlarla Polonya ve Rusya'ya göndermekte uzmanlaştılar.

Bu soyguncular, komünist geçmişin küçük ölçekli yerel suçlarına karşı örgütlenmiş polisin başedemeyeceği kadar karmaşık yöntemler kullanıyorlar.

FUHUŞ

Ruslar, Sırlar ve Karadağlılar, İtalya'ya göndermek üzere topladıkları Çek kızlarıyla fuhuş örgütleri kuruyorlar. Prag'ın turistik caddesi Narodni Trida'da çalışan bu yarı çıplak genç girişimcilere fuhuş, kolay para gibi görünüyor.

BAKIN
TEZGAHTARLIK
YAPARAK AYDA 165
DOLAR KAZANABİLİRİM.

BİZ O PARAYI BİR
GECEDE İKİ
TURİSTTEN ALIRIZ.

OYSA BEN AYDA
230 DOLAR
KAZANIYORUM!

BETER OL,
AYNASIZI!

SİLAH TİCARETİ

ŞUHUF

Çekoslovakya'nın en ünlü ihraç ürünü, uluslararası terörizmin gözdelelerinden, Semtex adlı, endüstriyel bir plastik patlayıcıdır. Başta Ukrayna olmak üzere, bazı yabancı Mafyalar çalıntı Semtexlerin ticaretini yapıyorlar. Ayrıca eski devlet silah fabrikalarından çıkarılan, numaralanmamış parçalarla üretilen otomatik silahların da iyi bir pazarı var.

Prag'ı postmodern suç örgütlerinin "Oyun Salonu" (Dodge City) olarak ele aldık. Ama Doğu Avrupa kentleri arasında, uluslararası suç örgütlerinin kök saldığı daha pek çok örnek var.

AKLANAN PARALAR

Uyuşturucu kârlarının aklanması, insanı afallatacak kadar büyük bir iş alanı oldu. İşte 1992-1993 yıllarından birkaç tahmin: Kanada, 10 milyar dolar, Britanya 32 milyar dolar, Panama 180 milyar dolar. Bunlar, Amerikan bankaları üzerinden yapılan havaelelerle aklanan miktarlara birkaç örnek. Ve Avrupa Birliği'nin giderek genişleyen ortak para piyasaları, yeni kuşak siberetik uzmanları için para aklamayı daha da kolay bir iş haline getiriyor.

POSTKOMÜNİST PAZARLAR

Interpol'ün Paris'teki merkezinde uyuşturucu kaçakçılığıyla mücadele eden uzmanlar, Cali şeflerinin ve diğer kokain krallarının şimdiden hazırlandıkları yeni bir durumu enine boyuna tartıyorlar: Batı Avrupa ve Amerika'nın zengin, ama "doymuş" pazarlarında kokaine yönelik talebin giderek düşmeye başlamasıyla birlikte, uyuşturucu kaçakçıların dev boyutlara varmış yasadışı kazançlarını yatırıma dönüştürecek yeni yollar bulmaları gerekiyor. Doğu Avrupa'nın postkomünist dünyasının böylesine çekici hale gelmesi de, uyuşturucu ticaretine yeni yollar ve pazarlar açması, ayrıca para aklama konusunda yeni olanaklar sunmasıyla yakından ilgili.

ESTONYA ÜZERİNE
OYNANIR DOĞRUSU;
METELKSİZ KALDILAR, PARA-
YA İHTİYAÇLARI VAR VE KREDİ
FAİZLERİ ÇOK DÜŞÜK. AYRICA
HİÇBİR KANUNİ DÜZENLEME
YAPMADAN YENİ BANKA-
LAR KURDULAR.

LİTVANYA'DA DA
DURUM AYNİ.

YA RUSYA'YA
NE DEMELİ?
İNŞAAT VE HAMMADDE
GEREKŞİNİMİYLE VE
ÖZELLEŞTİRİLEN DEVLET
İŞLETMELERİYLE
HARİKA OLANAKLAR
SUNUYOR.

KANUNSUZ SINIRLAR...

Uzun süre komünist rejimler tarafından yönetilen eski Doğu Bloku ülkeleri, kara para aklamayı ya da suç örgütlerinin diğer hileli işlerini önleyebilecek yasalara sahip değiller. Üstelik "postmodern" vurgunculukla mücadele edebilecek, çağın gereklerine uygun hale getirilmiş yürütme organları da yok; bu tür suçları **saptamaktan** bile aciz durumdalar. Geçtiğimiz yıl, kayıtlara geçirilmiş bir 12 milyar dolarlık hesap, Rus bankacılık sistemi içinde **sırta kadem bastı**.

Devlet komünizminin çöküşü, hayırlı bir olay, kâğıt üzerinde milyonlarca insanın özgürlüğe kavuşması olarak görülebilir belki, ama gerçekte gerek yerel gerekse uluslararası "serbest girişim" mafyaları için, gökten düşmüş bir armağan oldu bu.

Postkomünist ekonomileri, örgütlü suç parazitlerinin gelişmesine elverişli hale getiren hayati önemde iki etkenin anlaşılması zorunludur.

1. Eski devlet işletmelerinde süren başıbozuk özelleştirmeler, **temel hammaddelerin** dağıtımını ele geçiren suç örgütlerine büyük kazanç kapıları açıyor.

Kokain ya da diğer uyuşturucular yasallaştırılarak, kaçakçılığın önüne geçilse bile (ki bu gerçekleşmesi mümkün görünmeyen bir aydınlanma mucizesi olurdu), petrol, endüstriyel metaller ya da kereste ticaretini şimdiden ele geçirmiş olan mafya örgütlerini fazla etkilemeyecektir.

KÜRESEL MAFYA TURİSTLERİ

2. İkinci nokta, ulusal sınırların ortadan kalkması. Katı komünist rejimler iktidardayken, kişisel çıkış vizesi almak, fiilen mümkün değildi. Artık tüm dünya bir geçiş alanına döndü: Bundan böyle gereken tek vize, para.

ŞURAYA BAKI MACARİSTAN
ÜZERİNDEN ORTA
AMERİKA'YA SOKULAN
KAÇAK ÇİNLİLER.

CALİ BARONLARI,
NİJERYA'DAN UYUŞTURUCU
KURYELERİ TOPLUYORLAR.

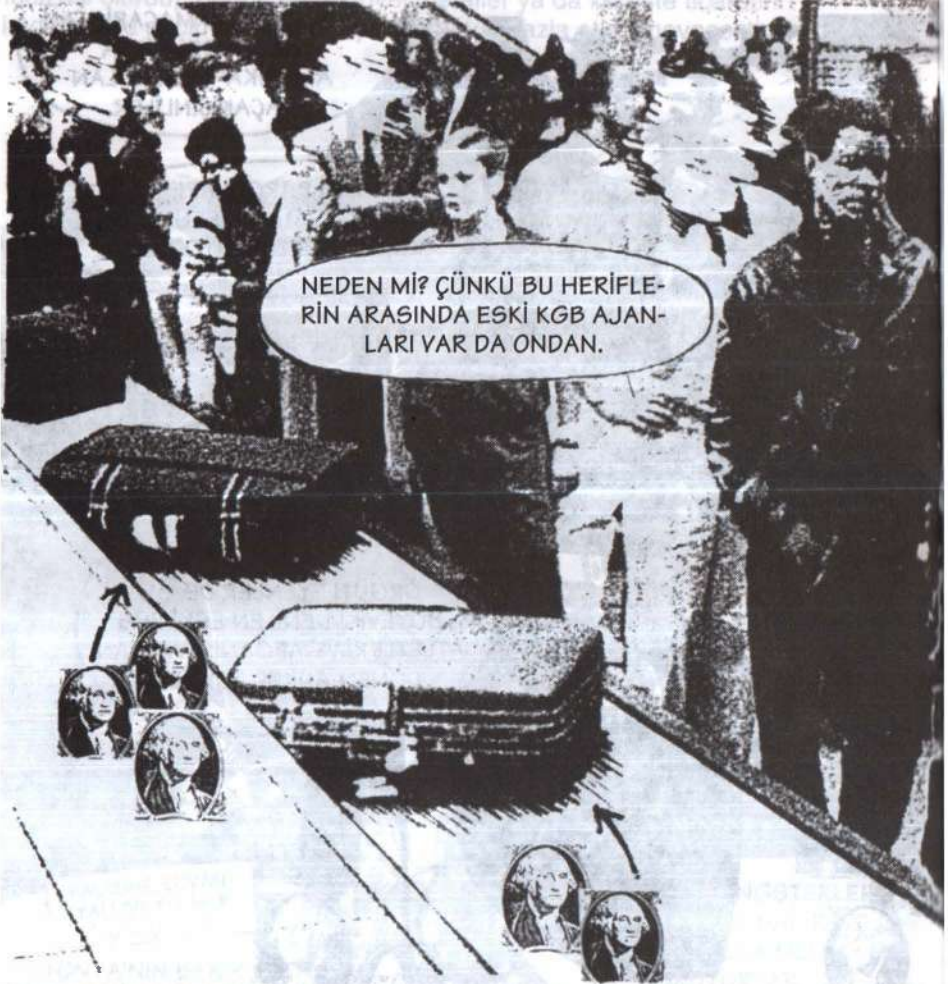
ÇEK FAHİŞELERİ,
ÇALIŞMA BÖLGELERİNİ İTALYAN
RİVİERASI'NA KADAR
GENİŞLETTİLER.

BU KIZLARI
ÖRGÜTLEYENLER DE, ŞU
BOYEVİKİ DENİLEN ESKİ RUS
ATLETLERİ VE AFGANİSTAN'DAN
DÖNEN ASKER ESKİLERİ.

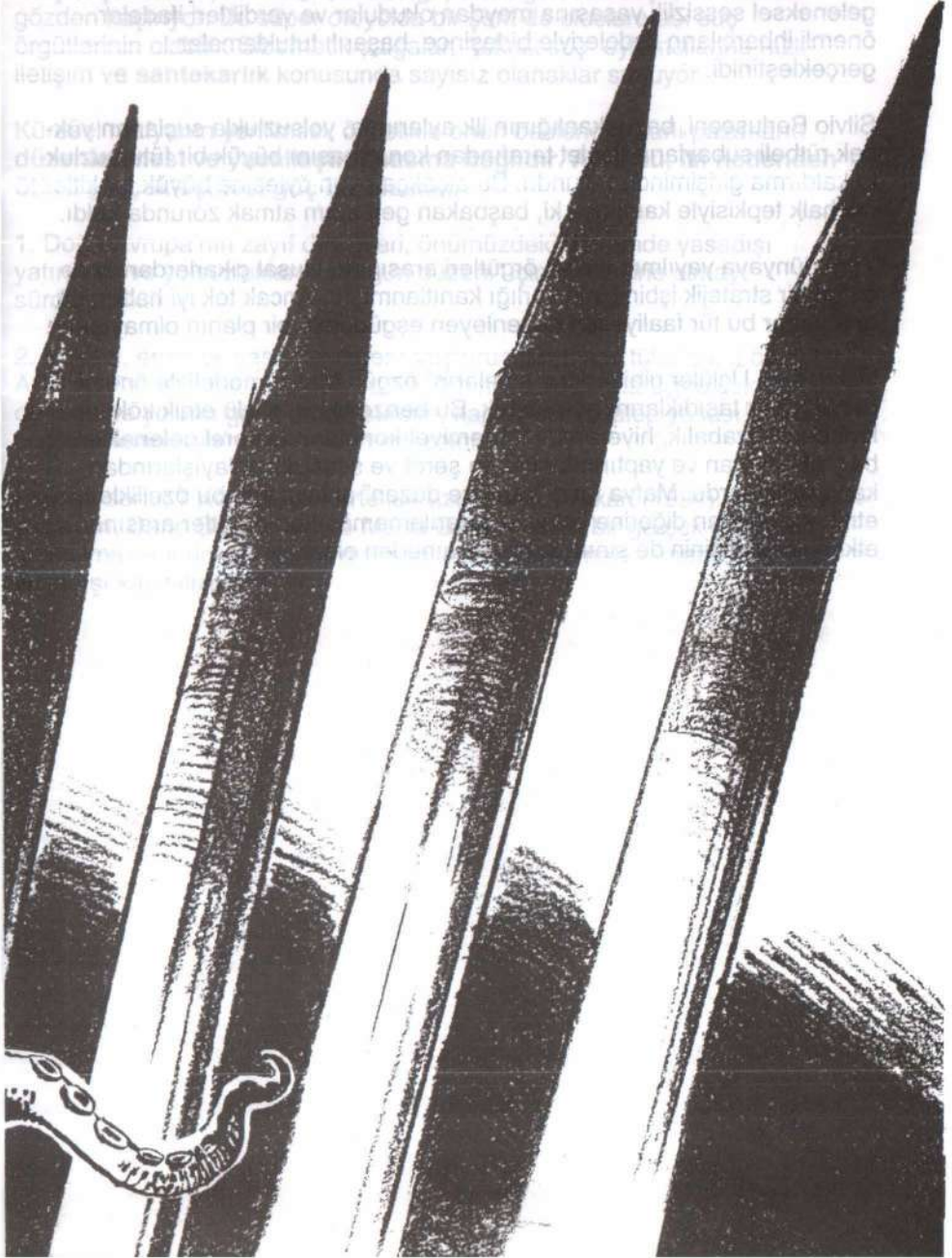
TEKNİK SUÇLAR

20. yüzyılın sonunda, teknolojik denetim sayesinde azami güvenlik koşullarının hedeflendiği bir dünyada yaşıyoruz. Ama bu ortam, küresel suç örgütleri için caydırıcı bir etken olamıyor. Tam tersine, yeni çağın sibernetik haydutları, yüksek güvenlik teknolojileriyle önleneceği sanılan, "teknik suçlar" (karmaşık mali vurgunlar) konusunda gitgide uzmanlaşıyorlar. Özellikle de, Rus kökenli "teknik suç" örgütlerinin yükselişi ürkütücü boyutlara vardı.

Bazı araştırmacılar, Rus mafyalarının, komünizmin çöküşünü 20 yıl kadar öncesinden öngörmüş olduklarını hesaplıyorlar: Bu, eskisinin yerine geçmeye hazırlanan yeni bir sistemin biçimlenmesi için yeterince uzun bir süredir. Gelen düzen, postmodern kapitalizmdir.

Silah ticareti Doğu Avrupa'da başladı ve pazar giderek büyüyor. Ama asıl kabus şudur: Ya hazırda bekleyen nükleer madde ve silah stokları, bilgilerini "satmaya" hazır teknisyenlerle birlikte uluslararası suç örgütlerinin eline geçerse! Nükleer silahların yayılması tehlikesi gerçek bir tehdittir, hayal değil!

KÜRESEL MAFYA'YA İLİŞKİN İYİ VE KÖTÜ HABERLER

Örgütlü suçlara karşı verilen mücadelede, önemli ilerlemeler kaydedildi; özellikle de Güney İtalya ve Mafya'nın asıl memleketi olan Sicilya'da. Napoli ve Palermo'da gençler, yerel mafyalara karşı düzenlenen pek çok gösteride sokaklara döküldüler. Cesur bireyler, çoğunlukla da kadınlar, geleneksel sessizlik yasasına meydan okudular ve verdikleri ifadeler önemli ihbarcıların ifadeleriyle birleşince, başarılı tutuklamalar gerçekleştirildi.

Silvio Berlusconi, başbakanlığının ilk aylarında, yolsuzlukla suçlanan yüksek rütbeli subayların devlet tarafından korunmasını büyük bir fütursuzlukla kaldırma girişiminde bulundu. Bu alçakça oyun öylesine büyük bir kitlesel halk tepkisiyle karşılaştı ki, başbakan geri adım atmak zorunda kaldı.

Tüm dünyaya yayılmış mafya örgütleri arasında, ulusal çıkarlardan önce gelen bir stratejik işbirliğinin varlığı kanıtlanmıştır. Ancak tek iyi haber, şu ana kadar bu tür faaliyetleri düzenleyen eşgüdümlü bir planın olmayışdır.

Yakuza ve Üçlüler gibi farklı mafyaların" özgün Mafya modeliyle önemli benzerlikler taşıdıklarını görmüştük. Bu benzerlikler, güçlü etnik kökenlerinden, akrabalık, hiyerarşi, mahremiyet konularında yerel geleneklere bağlılıklarından ve yaptırımlar içeren şeref ve sessizlik anlayışlarından kaynaklanıyordu. Mafya tarzı "yaş ve düzen" anlayışının bu özellikleri, bir etnik topluluktan diğerine kolayca aktarılamaması, bu örgütler arasındaki etkin bir işbirliğinin de sınırlı kalmasına neden olacaktır.

Ama gördük ki, kötü haberler de var. Tüm dünyaya yayılmış mafya örgütleri, yeni küresel iletişim teknolojilerini kötüye kullanarak yerel sınırlarını çatlatıyorlar.

Başkan Bill Clinton'un **İletişim Otoyolları** ("Amerika'daki her eve bir iletişim şebekesi") olarak adlandırdığı parlak gelecek düşü, bir kabusu gözden geçiriyor. Bu süper otoyolda bir şerit de uluslararası suç örgütlerinin olabilir. Siberetik dalgalar, "teknik suç" eylemcilerine hızlı iletişim ve **sahtekarlık** konusunda sayısız olanaklar sunuyor.

Küresel mafyanın yenilmesi, öncelikle onun beslendiği karlı pazarların **düzenlenmesi ve yasallaştırılmasına bağlıdır. Ama bu, iki nedenden ötürü gerçekleşmesi güç bir olasılık.**

1. Doğu Avrupa'nın zayıf devletleri, önümüzdeki dönemde yasadışı yatırımlar ve yolsuzlukların "vurgun düzeni" için bir hazine olmayı sürdürecektir.

2. Kokain, eroin ve yasadışı diğer uyuşturucuların asıl tüketicileri olan ABD ve Batı Avrupa, uyuşturucu tüketimini yasal sınırlar içine çekerek denetleme yoluna gitmedikleri sürece, kapitalist arz talep yasası örgütlü suçların lehine işlemeye devam edecektir.

Peki ya sonuç? Kolombiya kartelleri üzerine yeni çıkan (1994) bir kitabın yazarları, Dario Bätancourt ve Marta Garcia çıplak bir gerçek olan şu kaçınılmaz sonuca varıyorlardı: "Kapitalizm yasal mafya, mafya ise yasadışı kapitalizmdir!"

HERKES İÇİN

Mafya

Mafya kavramının kökeni nereden kaynaklanmaktadır? **Mafya** ortaya çıktığında, ulusal bir direnişi mi, yoksa yasadışı bir örgütlenmeyi mi ifade ediyordu? **Mafyanın** anavatanı neresi? Dünyaya nasıl yayıldı? Amerikan mafyasının gücü nedir, zenginliğinin sınırları nereye kadar ulaşmaktadır? Sicilya mafyalarının inanılmaz serveti ve politik gücü... **Mafyanın** katı kuralları ve bu kurallara uymayanların kaçınılmaz sorunları...

Elinizdeki bu kitap bütün bu soruların yanıtlarını yalın ve çarpıcı bir biçimde anlatmaktadır. Ayrıca mafya denilen yeraltı dünyasının kırsal alana yayılışı inceleniyor.

"Herkes İçin" dizisi içinde sunduğumuz bu yapıtta, mafya, devlet ve kapitalizm üçgeninin içyüzüne ışık tutuluyor.

